Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 254
Marți 2 octombrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Citiți în pag. a 3-a:
Statutul-Model al cooperativei agricole de producție

Ziua Forțelor Armate ale R.P.R.

In curînd, proiectilul își va lua zborul. Iar peste cîteva clipe, comandantul va anunța, spre satisfacția tunarilor: „Manșă distrusă".
Foto: ST. IONESCU

Pentru poporul romîn, ziua de 2 octombrie a devenit o sărbătoare tradițională. An de an, în această zi, el sărbătorește puternicele sale forțe armate, pe bravii săi fii care-i străjuiesc cu vigilență munca, libertatea și pacea.

Ziua de 2 octombrie amintește oamenilor muncii din țara noastră gestul minunat al guvernului sovietic, care, acum 13 ani, a aprobat cererea prizonierilor romîni din U.R.S.S. de a forma unități militare de voluntari, care să lupte alături de glorioasa Armată Sovietică, împotriva hitlerismului, pentru eliberarea Romîniei.

Cuvintele de foc ale jurămîntului diviziei „Tudor Vladimirescu" — „...Jur poporului meu să lupt pentru libertatea și propășirea lui..." — jurămînt pentru prima dată în istorie adresat poporului muncitor, i-au avîntat pe panduri în lupta pentru eliberarea patriei, îndemnîndu-i la fapte vitejești.

In vreme ce în Uniunea Sovietică divizia „Tudor Vladimirescu" se instruia în vederea luptelor ce avea să le ducă pentru alungarea cotropitorilor hitleriști, în țara noastră se petreceau evenimente de mare însemnătate pentru soarta poporului. Suferințele neînchipuit de mari impuse poporului romîn de ocupația hitleristă și de dictatura antonesciană se apropiau de sfîrșit.

In vara anului 1944, zdrobirea armatelor fasciste în sectorul Iași-Chișinău și înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice au făcut să crească avîntul revoluționar al poporului nostru. Partidul Comunist Romîn, coordonînd acțiunea forțelor patriotice populare și a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți, a organizat și condus cu succes insurecția armată, care a dus la răsturnarea dictaturii militaro-fasciste antonesciene și la ieșirea Romîniei din războiul hitlerist.

Răspunzînd cu cinste chemării partidului, ostașii armatei romîne au întors armele împotriva adevăraților lor dușmani, cotropitorii hitleriști, pe care-i urau de moarte. Alături de glorioasa Armată Sovietică, 15 divizii romînești s-au avîntat cu înflăcărare în lupta pentru zdrobirea ocupanților fasciști, pentru eliberarea Ardealului și apoi a Ungariei și Cehoslovaciei.

Numeroase sînt mărturiile care vorbesc despre eroismul ostașilor romîni în războiul antifascist. Inaltul comandament sovietic a citat de șapte ori prin ordine de zi unitățile romîne; diviziei „Tudor Vladimirescu" i-au fost conferite ordinul sovietic „Drapelul Roșu" și ordinul romînesc „Apărarea Patriei"; mii de ostași romîni au fost decorați cu medalii romînești și sovietice.

Luptele purtate împotriva dușmanului hitlerist au reînnodat străvechile relații militare romîno-ruse, au cimentat pe veci frăția de arme romîno-sovietică.

Drumul parcurs de poporul romîn în cei 12 ani care au trecut de la 23 August 1944 este un drum de mărețe realizări obținute în lupta și munca sa pentru făurirea unei vieți noi. Intre aceste realizări, un loc de frunte îl ocupă făurirea de către partid a armatei populare — scutul de apărare al cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor.

Călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă, partidul nostru a făurit, după modelul Armatei Sovietice, o armată de tip nou, puternică, al cărei caracter și ale cărei țeluri se deosebesc fundamental de cele ale armatei vechi, burghezo-moșierești, precum și de cele ale armatei oricărui stat capitalist.

In trecut, armata era un instrument pentru apărarea intereselor burghezo-moșierești, care au folosit-o pentru înăbușirea în sînge a luptei țărănimii din 1907, pentru reprimarea mișcării revoluționare a clasei muncitoare, pentru împușcarea greviștilor în Piața Teatrului Național în 1918, la Lupeni și Grivița în 1929 și 1933, ori ca instrument orb în criminalul război împotriva Uniunii Sovietice. Astăzi, armata noastră populară, trup din trupul poporului, servește exclusiv intereselor maselor de milioane ale celor ce muncesc.

Conducerea și îndrumarea armatei de către partid constituie izvorul succeselor pe care le obțin militarii în munca lor de instruire și educare. Forța și tăria armatei noastre sînt de nezdruncinat, pentru că ele își trag seva din puterea și trăinicia regimului democrat-popular.

Legătura indestructibilă dintre armată și poporul muncitor constituie un alt izvor principal al tăriei armatei noastre populare și una din particularitățile esențiale care o deosebesc de vechea armată.

La baza educării și culturalizării armatei noastre populare stau luminoasele idei ale marxism-leninismului, care ajută pe militari să-și formeze o concepție justă despre lume, să se orienteze cu iscusință în problemele vieții interne și internaționale.

Armata noastră populară este continuatoarea celor mai bune tradiții de luptă ale poporului romîn pentru libertatea și independența națională. Militarii se mîndresc cu faptul că sînt urmași ai viteilor oșteni ai lui Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul și Ion Vodă cel Cumplit, ai dorobanților de la 1877, ai ostașilor romîni care au luptat împotriva hitlerismului și ai bravilor comuniști căzuți în lupta pentru libertatea patriei și a poporului.

Poporul romîn, care și-a cîștigat după ani îndelungați de lupte și jertfe libertatea și dreptul la viață, este un apărător înflăcărat al păcii. El știe că pentru înfăptuirea mărețelor sale idealuri are nevoie de pace. Armata noastră populară este o armată a păcii și e hotărîtă să apere cu dîrzenie libertatea și pacea poporului.

Dorința fierbinte pentru menținerea păcii a celor ce muncesc din patria noastră este oglindită de politica externă justă dusă de guvernul R.P.R., care sprijină toate inițiativele Uniunii Sovietice și ale altor țări iubitoare de pace, menite să contribuie la destinderea încordării internaționale.

In același timp, poporul romîn ia măsurile cuvenite în vederea apărării patriei noastre libere, împotriva uneltirilor războinice ale unor cercuri agresive imperialiste.

Cu prilejul zilei de 2 octombrie, Ziua Forțelor Armate ale R.P.R., militarii armatei noastre își întăresc angajamentul lor de a-și ridica necontenit nivelul pregătirii de luptă și politice, de a respecta jurămîntul militar, pentru apărarea cuceririlor revoluționare, a libertății și păcii poporului muncitor.

Maior MIRCEA COSTEA
redactor șef al revistei „Viața Militară"

Angajamente patriotice

Cea mai mare satisfacție o are plugarul la sfîrșitul anului agricol, cînd constată că strădaniile lui n-au fost zadarnice, că ogorul pe care l-a lucrat cu atîta rîvnă i-a dăruit un rod îmbelșugat.

Am avut prilejul, în una din aceste zile de toamnă, să mă aflu printre harnicii muncitori, tehnicieni și ingineri de la gospodăria agricolă de stat Secuieni-Roman, cînd aceștia au încercat asemenea sentimente de bucurie. In cadrul unei consfătuiri de producție organizată pe gospodărie, ei au făcut bilanțul muncii lor rodnice de peste an. In graiul cifrelor, referatul prezentat cu acea ocazie de tov. Val. Negoiță, inginerul șef al gospodăriei, arăta clar că, în ciuda condițiilor de climă nu prea favorabile, planul de producție al gospodăriei în sectorul vegetal a fost nu numai realizat, dar și depășit cu mult. Merită să ne oprim o clipă asupra cîtorva din aceste cifre: de pe suprafața totală de 792 ha cultivate cu grîu, s-a obținut o producție medie de 2.002 kg la hectar, față de 1.900 kg planificate, gospodăria livrînd statului cu 157 de tone mai mult grîu și secară decît prevede planul. La porumb, a cărui recoltare va începe zilele acestea, se va obține, potrivit evaluărilor făcute în lan, de pe 206 hectare o producție de circa 412 tone de boabe, față de 398 tone, cît era planificat. Imbucurătoare sînt și cifrele care arată că gospodăria a produs anul acesta de pe cele 203 ha cultivate cu legume pentru sămînță și semincerl legumicoll o producție-marfă de 205 tone, față de 183 tone planificate, sau cele ce vorbesc despre depășirea planului la furaje, cartofi, sfeclă de zahăr etc. Prețul de cost al produselor a fost redus la grîu cu 6,7%, la orz boabe cu 4,4% iar cît privește cultura porumbului, și aici se întrevede o scădere a prețului de cost.

In timp ce inginerul citea referatul, priveam atent spre cei prezenți în sală. Maiștri de cultură, tehnicieni, ingineri și numeroși fruntași în producție, cu toții erau nespus de bucuroși de roadele muncii lor. Dar pe fața nici unuia dintre ei n-am văzut o umbră de îngîmfare. Cu emoție în priviri și bucurie în suflet, asculta cifrele cuprinse în referat și bătrînul maistru de cultură Ioan Oprea, care de pe 75 ha cultivate cu grîu a obținut o producție medie de 3.365 kg de boabe la hectar, ca și alți fruntași în producție.

Ar fi greșit dacă s-ar crede că lucrătorii acestei gospodării tind să se culce pe laurii victoriilor cucerite. Nici gînd n-au de așa ceva. Ei cunosc prea bine sarcinile mari și de răspundere pe care partidul, prin Directivele celui de al doilea Congres al său, le pune în fața gospodăriilor agricole de stat, pentru ca acestea să devină mari producătoare de cereale și un exemplu demn de urmat pentru țăranii muncitori. Sub imboldul mobilizator al acestor sarcini, în cadrul aceleiași consfătuiri de producție, lucrătorii gospodăriei de stat Secuieni au stabilit pentru anul agricol 1956—1957 obiective sporite. In vederea creșterii producției agricole și productivității muncii. Așa, bunăoară, ei își propun să obțină o producție medie de 2.400 kg. de grîu la hectar, de 3.000 kg de porumb boabe la hectar, de 2.600 kg de orz, iar la plantele de nutreț să obțină o depășire a planului cu 500 kg de furaje la hectar. Cît privește productivitatea muncii, aceasta urmează să crească în anul viitor cu 15 la sută, iar prețul de cost al fiecărui kg de cereale obținut să fie micșorat cu 0,10 lei. Așadar, într-un cuvînt, oamenii aceștia minunați își propun să producă și să livreze statului, în anul agricol în care au pășit, sute de tone de cereale peste plan.

Totodată, muncitorii, tehnicienii și inginerii acestei gospodării au discutat și stabilit măsurile tehnico-organizatorice prin a căror aplicare vor fi înfăptuite sarcinile de plan. Pe baza experienței de pînă acum și ținîndu-se seama de condițiile naturale locale, s-au fixat metodele agrotehnice cele mai potrivite fiecărei culturi în parte. De altfel, o bună parte din ele sînt aplicate cu strictețe la lucrările agricole din actuala campanie. Insămînțatul grîului, bunăoară, lucrare care se execută în aceste zile, se face într-un teren bine pregătit, arat de două ori și îngrășat cu mari cantități de bălegar. Pe 250 de hectare din suprafața însămînțată cu grîu, ei vor da cîte 200 kg de superfosfat la hectar, iar pe alte 300 ha vor împrăștia la iarnă, între două zăpezi, importante cantități de îngrășăminte chimice. Pe întreaga suprafață ce o vor însămînța cu grîu, vor așeza la iarnă, din loc în loc, parazăpezi făcute din tulpini de floarea soarelui, cînepă, nuiele subțiri, crengi etc. O mare parte din aceste parazăpezi au și fost confecționate și așezate în stive.

Și complexul de măsuri agrotehnice, pe care lucrătorii acestei gospodării sînt hotărîți să-l aplice în cultura porumbului și a altor plante, a fost stabilit de pe acum. Parcul de mașini agricole pe care-l posedă gospodăria va fi folosit mai rațional în viitor, astfel încît lucrările în cultura mare să poată fi mecanizate și mai larg.

Toate aceste măsuri arătate, și încă multe altele, au fost elaborate pe baza numeroaselor propuneri pe care muncitorii, tehnicienii și inginerii din sectorul vegetal și mecanic al gospodăriei, le-au făcut în consfătuirile de producție. Ele exprimă dorința și hotărîrea unanimă a acestui colectiv de a ridica activitatea organizatorică și de producție a gospodăriei la nivelul sarcinilor trasate de partid și guvern. Și se poate spune cu certitudine că angajamentele patriotice pe care lucrătorii acestei unități agricole de stat și le-au luat, vor fi înfăptuite cu succes. Dovadă este modul organizat și elanul cu care ei muncesc în prezent pentru executarea însămînțărilor și celorlalte lucrări în limitele epocii optime și la un nivel agrotehnic superior.

G. SACADAT

Aplicarea regulilor agrotehnice la însămînțări hotărăște soarta recoltei viitoare

Pentru sporirea rodniciei pămîntului

Convinși din experiența anilor trecuți că pămîntul bine gunoit dă roade mai bogate, membrii gospodăriei agricole colective „21 Decembrie" din comuna Diniaș, raionul Timișoara, au transportat toamna aceasta la cîmp peste 100 vagoane de gunoi de grajd bine fermentat pe care l-au încorporat în sol o dată cu arătura.

Printre cei care s-au evidențiat în această muncă se numără colectiviștii Ilia Stoianov, Spasoico Stoianov și Sava Chechici.

Ing. M. Chicoșu
corespondent

Și repede și bine

Pentru a obține producții mari în anul viitor, membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, regiunea Constanța, se străduiesc să execute toate lucrările agricole de toamnă la un înalt nivel agrotehnic. Insămînțările le-au început în prima zi a epocii optime stabilite pentru raionul lor. Avînd terenul pregătit din vreme, brigada a IV-a de la S.M.T. Făcăeni, care le efectuează aceste lucrări, își poate realiza și depăși viteza zilnică planificată. Cîștigînd astfel un timp prețios, ei au putut însămînța o suprafață de 60 ha. cu grîu în rînduri încrucișate.

Constantin Frîncu
corespondent

Folosesc sămînță de bună calitate

In vederea însămînțărilor din toamna aceasta, colectiviștii din comuna Romanu, raionul Brăila, și-au asigurat din timp sămînța de grîu din soiul A-15, ce dă rezultate deosebit de bune în condițiile de climă și sol ale raionului. Cu astfel de sămînță curățată și tratată cu abavit contra mălurii, harnicii colectiviști au însămînțat pînă mai acum cîteva zile o suprafață de peste 80 de hectare.

Grîul a început să răsară

Ioan G. Ciobanu, Nicolae C. Bărbuceanu, Tudor A. Bărbuceanu și alți țărani muncitori cu gospodării individuale din comuna Ceptura, raionul Cricov, și-au dezmiriștit ogoarele chiar a doua zi după ce au recoltat păioasele. Apoi, pe la sfîrșitul lunii iulie, ei au întors primele brazde adînci în vederea însămînțărilor de toamnă. De-atunci arătura a fost menținută curată de buruieni și afînată.

Executarea acestor lucrări la vremea potrivită și de calitate a permis începerea însămînțărilor de toamnă la data de 15 septembrie.

Pusă într-un teren bine pregătit, în care umezeala a fost păstrată prin afînarea repetată a solului cu graca, sămînța a încolțit, iar în ultimele zile, pe o suprafață de cîteva hectare, grîul a început să răsară.

Efectuăm însămînțările de toamnă în condiții mai bune

In condițiile de sol și climă ale gospodăriei de stat Brăila, grîul se comportă destul de bine, dînd în mod obișnuit producții mari la ha. Astfel, în anul 1955, producția medie de pe o suprafață de 2.000 ha a fost de 1.800 kg la ha, pe unele parcele dobîndindu-se 2.400-2.500 kg la ha.

Anul acesta, însă, recolta de grîu obținută a fost cu mult mai mică. Este adevărat că nici condițiile de climă nu au fost la fel de favorabile ca anul trecut, dar ceea ce a determinat obținerea unei producții scăzute de grîu în anul 1956 este modul greșit în care s-au făcut toamna trecută alegerea și pregătirea terenurilor, ca și însămînțările.

Toamna aceasta, gospodăria noastră are de însămînțat 2.300 ha, din care 2.000 ha cu grîu, 200 ha cu secară și 100 ha cu orz. Invățînd din experiența anului trecut, noi am luat din vreme măsuri care să ne permită respectarea cu strictețe a tuturor regulilor agrotehnice.

O grijă deosebită a fost acordată alegerii celor mai potrivite terenuri. Incă de astă-vară, noi am identificat, în vederea cultivării lor cu grîu, terenurile pe care am avut porumb de siloz, mazăre și alte leguminoase. Fiind obligați să însămînțăm o parte din grîu și în acest an tot după grîu, noi am ales în acest scop numai parcele pe care grîul a fost cultivat un singur an, s-a comportat bine, nu a fost atacat de dăunători și a dat producții mari. Intreaga suprafață destinată grîului de toamnă a fost arată imediat după recoltarea plantelor premergătoare, la 18-20 cm adîncime. Executarea arăturilor în cursul lunilor iulie și august, cînd solul nu era încă uscat decît la suprafață, a permis tractoriștilor noștri să facă lucrări de bună calitate. Din cauza secetei prelungite din ultimul timp, pe unele parcele de la secțiile Naziru și Vădeni arătura s-a uscat însă și este cam bolovănoasă. Ca să putem executa însămînțările în bune condiții agrotehnice, noi am identificat aceste parcele și le-am arat din nou de-a curmezișul.

Experiența a dovedit că de pe un loc bine gunoit sau tratat cu îngrășăminte chimice se pot culege cîțiva ani la rînd producții cu 300-500 kg mai mari decît de pe terenurile neîngrășate. Ținînd seama de acest lucru, am îngropat o dată cu arătura cîte 150 kg de superfosfat și 100 kg de azotat de amoniu pe o suprafață de 357 ha și cîte 20 tone de gunoi de grajd bine putrezit pe 146 ha.

Tot atît de importantă pentru soarta recoltei este și calitatea semințelor folosite. Noi vom însămînța în acest an numai sămînță din soiul raionat A-15, a cărei putere de germinație a fost verificată la laboratorul de controlul semințelor din Brăila.

Pentru a putea termina însămînțările de toamnă în cadrul epocii optime, noi am început lucrările de semănat încă de acum două săptămîni. Pînă în prezent, au fost însămînțate 200 ha cu secară, 100 ha cu orz și aproape 1.200 ha cu grîu. Semănatul se face cu cele 12 semănători I.A.R.-511 ale gospodăriei, realizîndu-se o viteză zilnică de 100-120 ha.

Calitatea lucrărilor din actuala campanie de toamnă, cît și termenele optime în care le-am efectuat ne dau siguranța că, dacă în timpul iernii și primăverii vom îngriji cu multă atenție culturile, vom obține în anul ce vine o recoltă bogată de grîu, secară și orz.

Z. BARBU
Ing. agr. șef la G.A.S. Brăila

O asemenea sarcină nu poate suferi întîrziere

Gospodarii din comuna Basarabi, regiunea Constanța, au terminat în toamna aceasta arăturile pentru însămînțări încă de la 5 septembrie. In frunte, ca întotdeauna s-au situat membrii gospodăriilor colective „9 Mai" și „A. Ceapaev", care au terminat de arat cele 620 de hectare destinate însămînțărilor de toamnă încă de la 1 septembrie, reușind să depășească viteza zilnică de lucru cu aproape sută la sută. Avînd arăturile efectuate și sămînța necesară asigurată din timp, colectiviștii de aici au putut semăna pînă în prezent o suprafață de 320 ha cu grîu și cu orz de toamnă.

Nu același lucru se poate spune însă și despre producătorii din sectorul individual, care pînă mai zilele trecute n-au semănat nici un hectar. Aceasta, nu pentru că ar fi tărăgănate lucrurile, ci pentru că vor să însămînțeze, așa cum au văzut că fac colectiviștii, numai sămînță de soi și cu o mare putere de germinație. Astfel de sămînță există din belșug la baza de recepție din gara Basarabi (la numai 5 km de comună), de unde ei și-ar putea-o ușor procura prin schimb. Sfatul popular comunal (președinte Virgil Măcreanu și secretar Augustin Nagy), n-a luat însă nici un fel de măsuri în acest scop. Zilnic pot fi văzuți la sfatul popular țărani muncitori, ca, de exemplu, Ion Pețiu, Salim Omer, Sabri Septer, Anica Pașcă, Bucurică Lucșa și alții, care vin să se intereseze cum și în ce fel își pot procura semințe de bună calitate.

Deci, vinovați de tărăgănarea lucrărilor sînt numai tovarășii de la sfatul popular comunal. Aceștia au datoria ca, în cel mai scurt timp, să organizeze grupe de țărani pe sate, care să meargă la baza de recepție, de unde să-și procure prin schimb semințele necesare.

CIORĂNENII

De ispravă oameni ciorănenii! Din piatră seacă, ei tot și-ar scoate codrul de pîine sau bucata de mămăligă. Și săritori la nevoie sînt. Nu te-ar lăsa cu carul în glod. Așa au moștenit ei din bătrîni, să se ajute unii pe alții cu cît le dă mîna. In primăvară, au fost sfătuiți de deputați și agitatori să se organizeze în grupe de întrajutorare.

— Ce-o mai fi și aia, adică tot un fel de întovărășire? au întrebat unii.

— Nu, fraților. E un fel de ceată, așa cum faceți la treier, le-au explicat agitatorii. Numai că vă ajutați și la plug, și la semănat, la toate lucrările.

— Adică?... Da, pricep, pricep, a zis Mușat Răduță. Eu pun un cal, tu altul, ăla plugul, fiecare ce are.

— De. N-ar fi rău să fie bine, a zis Mihai Voicu.

— Ce zici, măi Voicule? a întrebat Mușat, cînd au rămas doar ei.

— Am zis: n-ar fi rău.

— Dacă am porni noi amîndoi?...

După cîteva zile, Manea Răduță s-a sfătuit și el cu altil, Radu Brînzea la fel...

...Și cînd cîmpul prinse a aburi sub razele soarelui de primăvară, în comună erau gata alcătuite 64 de grupe de întrajutorare. Intr-un loc ara grupa lui Gheorghe Vizireanu, într-altul cea a lui Gheorghe Brînzea și așa era pe tot cîmpul. Trei-patru arau, doi semănau, și munca era mai ușoară și mai spornică. La secere a fost și mai frumos. Nici n-au simțit cînd au strîns în clăi tot grîul de pe cîmp, iar la treier, batoza n-a stagnat o clipă pentru că ar fi lipsit atelaje sau brațe de muncă. Cîte zile bune de muncă au cîștigat ei în felul acesta, nici nu pot fi numărate. Acum e la fel. Toamna asta a venit parcă mai devreme ca alte dăți. Și nu a venit cu traista goală. Porumbul foșnește pe cîmp și se cere cules. Grupele de întrajutorare ale țăranilor muncitori Nicolae P. Șt. Dumitru, Aurică Gr. Mirea, Radu Brînzea și ale altora atîta așteptau. Și-au reparat căruțele, le-au curățat, le-au uns osiile bine și au pregătit pătulele. Fiecare a venit la cules cu nevasta și copiii buni de muncă.

— Dumitre, avem tot ce ne trebuie. Diseară, păpușoiul ți-e la pătul. Mîine-l dăm gata și pe-al meu.

Și, într-adevăr, așa a fost. In timp ce patru inși rupeau știuleții de pe coceni, al cincilea, cel mai voinic dintre ei, îi ducea la căruță. Nici nu apucase să scapete soarele, și rodul unui pogon întreg era adăpostit. Aceeași formație de lucru a păstrat-o grupa lui Niculae Dumitru, ca și celelalte grupe din comună, și la tăiatul cocenilor.

★

Președintele sfatului popular din comuna Ciorani, raionul Cricov, numără niște hîrtii bătute la mașină, pe alocuri scrise unele cu cerneală roșie, altele cu cerneală albastră. Sînt multe hîrtii de acestea. După culesul porumbului, comitetul executiv al sfatului popular și agitatorii au popularizat rezultatele întovărășirilor „1 Mai" și „7 Noiembrie" și ale gospodăriei agricole colective „Ștefan Gheorghiu" din comună.

Discutau oamenii între ei:

— Cum măi, noi numai 1.500 kg la hectar și întovărășiții, auzi, 2.450 kg de porumb la hectar! Iar colectiva le-a făcut vîrf cu 4.500...

— Cît? 4.500?

— Poți să te duci să vezi. E cîntărit tot.

Dumitru Cristea, Nicolae P. Vasile, Petre Guță și Mihai Nestor au depus și ei, ieri seară, cereri pentru înscriere în întovărășire. Pînă acum sînt 167 și mai sînt cîțiva care vor depune. Majoritatea țăranilor muncitori din grupele de întrajutorare vor inaugura zilele acestea noua întovărășire agricolă de la punctul Gurgu. Pregătirile pentru comasarea pămîntului și însămînțările de toamnă sînt pe sfîrșite.

— Măi Petre, vorbi Nestor, acum chiar că ne vom putea ajuta. Să mîntuim pămîntul de răzoare și apoi să vezi ce repede și ce bine vom semăna.

FLORIAN SAIOC

Recoltatul culturilor de toamnă este în toi

La G.A.C. „Dezrobirea Muncii" din comuna Galicea Mare, raionul Băilești, culturile de sfeclă de zahăr, fiind lucrate potrivit cerințelor agrotehnice, au dat în acest an producții sporite și de calitate.

In fotografia (1): cîteva colectiviste transportînd de pe cîmp ultimele coșuri cu sfeclă de zahăr din noua recoltă.

De îndată ce porumbul s-a copt, colectiviștii din comuna Maglavit, regiunea Craiova, au și început recoltatul lui. Din primele zile ale culesului s-au evidențiat prin hărnicia lor tinerele colectiviste Eugenia Bînă și Violeta Opriș, pe care le vedeți în clișeu (2).

Condiții cît mai bune pentru desfășurarea învățămîntului agricol de masă în noul an școlar

An de an, oamenii muncii de pe ogoare se conving tot mai mult că numai luîndu-și ca aliat știința agrotehnică pot izbîndi în lupta cu natura, pot smulge pămîntului roade cît mai bogate. Nimic nu ilustrează mai bine acest lucru decît faptul că în fiecare toamnă, un număr sporit de oameni ai muncii de pe ogoare se înscriu la diverse forme ale învățămîntului agrozootehnic de masă. Dacă în anul școlar 1952—1953 au frecventat aceste cursuri 89.000 de oameni ai muncii, în anul școlar trecut numărul cursanților a ajuns la 318.000.

Rezultatele bune obținute la cursurile și cercurile agrozootehnice s-au materializat prin producții sporite realizate de colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori care le-au frecventat. Sînt demne de relevat rezultatele obținute în cadrul cercurilor și cursurilor agrozootehnice din gospodăriile agricole colective din comunele Ghimpați și Ograda, raionul Slobozia, întovărășirile „30 Decembrie" și „Ștefan Gheorghiu" din comuna Coteana, raionul Slatina, cele din comuna Fierbinți, raionul Snagov, etc. In aceste unități și comune au fost asigurate din timp condiții bune desfășurării lecțiilor, local corespunzător, încălzit și iluminat, material didactic și intuitiv etc.; frecvența participanților a fost regulată și — ceea ce este foarte însemnat — lectorii și-au pregătit bine lecțiile, adaptîndu-le condițiilor locale specifice și exemplificîndu-le cu fapte cunoscute cursanților.

Pretutindeni unde organele agricole au înțeles însemnătatea și utilitatea învățămîntului agricol de masă și au acordat întreaga atenție organizării și desfășurării lui s-au obținut rezultate frumoase.

Aceste succese nu ne îngăduie însă să trecem cu vederea lipsurile — uneori foarte serioase — care s-au manifestat în desfășurarea acestei acțiuni, lipsuri pe care nu le-am mai dori repetate și în acest an.

Astfel, în ciuda posibilităților existente, în unele regiuni și raioane s-a organizat un număr foarte mic de cercuri și cursuri, au fost recrutați prea puțini cursanți și în multe comune nu a funcționat nici un fel de curs. Asemenea situații au existat, de pildă, în regiunea Craiova, unde, mai mult decît un singur cerc sau curs n-a funcționat în nici o comună. Nici chiar în cele unde erau și cîte o gospodărie colectivă și cîte o întovărășire, ca să nu mai vorbim de comunele în care nu s-a organizat nici un curs ori cerc agrozootenic. Greșeli s-au săvîrșit și în ce privește recrutarea cursanților, ce s-a făcut de multe ori formal, fiind lăsați în afara învățămîntului unii fruntași ai recoltelor bogate care ar fi dorit să învețe, fiind înscriși în schimb unii cursanți „din oficiu", fără consimțămîntul lor. Este de la sine înțeles că un asemenea procedeu a avut drept urmare o frecvență foarte redusă. Așa s-a întîmplat în comunele Grădiștea și Merii Petchii din raionul Snagov, în unele comune din raionul Baia Mare etc.

Este bine știut că de mult depinde conținutul învățămîntului de gradul de pregătire a lectorilor, de competența și documentarea lor în ce privește specificul agricol al unităților și comunelor respective, de interesul și spiritul de răspundere cu care ei privesc această sarcină. Cu toate acestea, în multe raioane, ca Negrești, Pașcani, T. Măgurele, lectorii au fost aleși la întîmplare și n-a existat nici o preocupare pentru pregătirea lor.

Așa se explică de ce unii lectori au lipsit de la lecții săptămîni la rînd — ceea ce a dus la demobilizarea cursanților și dizolvarea cursului și cercului — iar alții s-au prezentat complet nepregătiți, mărginindu-se doar să citească lecția, așa cum a fost ea primită de la minister. Abstracte, neexemplificate și desprinse complet de realitățile comunei respective, aceste lecții n-au putut avea decît rezultate foarte slabe. O lipsă a multor lecții a fost că, descriind metodele agrotehnice înaintate, nu subliniau un lucru esențial: acela că o agricultură cu adevărat înaintată, care să dea maximum de producții, nu se poate face decît pe terenuri întinse și cu mijloace mecanizate, adică în gospodării mari socialiste. Prin însuși conținutul lor științific, lecțiile agrozootehnice, lărgesc orizontul cursanților, îi fac pe aceștia să își dea mai bine seama de avantajele pe care le oferă agricultura mare, socialistă.

In sprijinul acestei idei, lectorii trebuie să vină însă cu cifre, date, exemple din comună sau din împrejurimi, cifre și exemple pe care cursanții să le poată lesne înțelege, să organizeze chiar vizite la unele unități socialiste fruntașe.

S-au neglijat de asemenea anul trecut lecțiile și demonstrațiile practice atît în timpul cursurilor teoretice, cît mai cu seamă în campania însămînțărilor de primăvară și a muncilor agricole de vară.

★

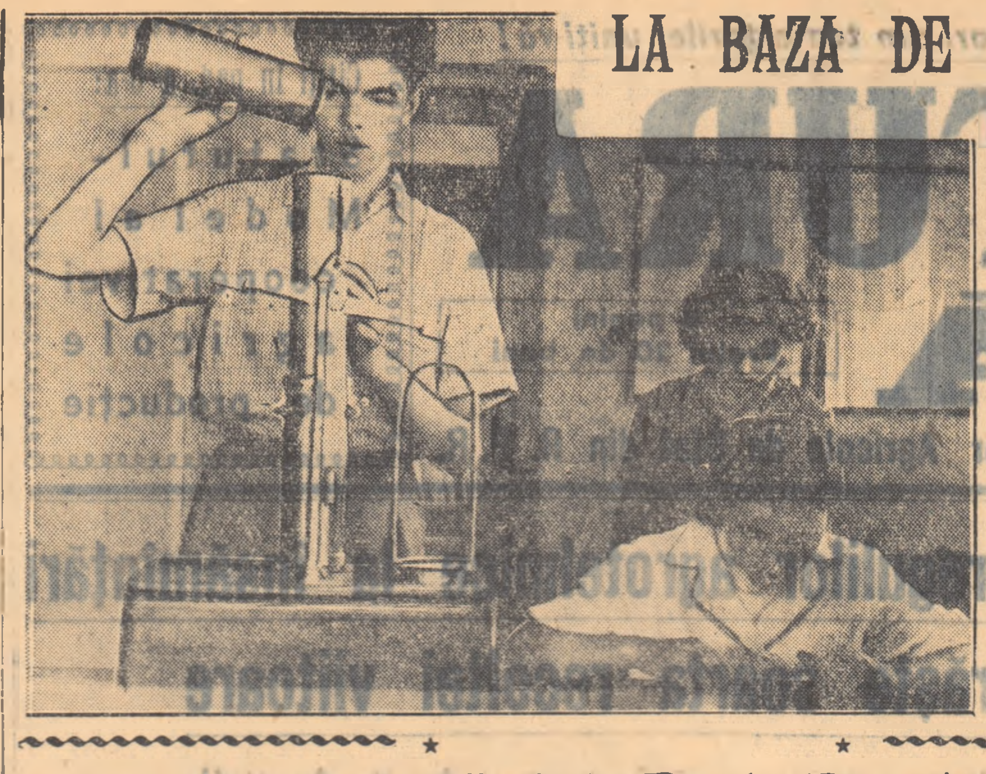
Lipsurile și deficiențele care s-au manifestat anul trecut în organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă se datoresc în primul rînd organelor agricole regionale și raionale, care, o dată cursurile deschise, nu au mai controlat periodic, organizat, felul cum se desfășoară lecțiile, n-au mobilizat organele locale în sprijinul acestei acțiuni și n-au luat operativ măsuri de înlăturare a lipsurilor, cînd acestea le erau semnalate de jos, din comună. Este semnificativ în această privință felul în care direcțiile agricole regionale Iași și Pitești au înțeles să sprijine anul trecut desfășurarea învățămîntului agricol de masă. In regiunea Iași, de pildă, aproape 60 de cursuri și cercuri și-au încetat activitatea după numai 2 luni de la începerea anului de învățămînt, fără ca de atunci să se fi mai interesat cineva de soarta lor.

Anul școlar 1956—1957 în învățămîntul agricol de masă va începe între 15 noiembrie și 1 decembrie. Există deci încă destul timp pentru ca, pe baza experienței cîștigate îndeosebi în anul trecut, să se ia toate măsurile necesare desfășurării învățămîntului agrozootehnic de masă în cele mai bune condiții.

In acest an școlar, trebuie organizate, pe lîngă ciclurile de conferințe ce se țin la căminele culturale cu un număr larg de participanți, cercuri agricole restrînse în gospodării agricole colective, întovărășiri agricole și cămine culturale. Acestе cercuri să fie organizate în funcție de specificul unității sau al

(Continuare în pag. a 4-a)

LA BAZA DE RECEPȚIE

In laboratorul bazei de recepție Aradu-Nou, regiunea Timișoara, munca este în toi. Griul pentru sămînță pe care baza de recepție îl dă în schimb țăranilor muncitori trebuie să fie curat și de o calitate cît mai bună. Pentru aceasta, laborantul Teodor Moț, cu ajutorul aparatului „Samovar", controlează greutatea hectolitrică a cerealelor. Alături, tov. Emilia Marișcan stabilește conținutul de corpuri străine aflate în grîu.

LĂMURIREA

Convoiul de care înainta încet pe drumul colbuit. In jurul nostru, viile ruginite își lepădau frunza, dezgolind ciorchini mari, cu luciri arămii. Cerul se deschidea treptat, devenind siniliu, ca întinderea mărilor nesfîrșite. Era o dimineață blîndă de toamnă...

Ilie Ioniceanu, tovarășul meu de drum, e deputat în comuna Vasilați din raionul Brănești. Și circumscripția lui este în întrecere cu toate celelalte circumscripții electorale din comună, pentru îndeplinirea înainte de vreme a planului de colectare la produsele de toamnă.

Se mîndrea deputatul Ioniceanu că pe tabla de onoare de la sfatul popular era înscris și numele lui alde Dumitru Pană, care a dus primul din sat cota de porumb, floarea-soarelui și alte boabe, alde Petre Gheorghe și Tudorache Constantin. Cu toți aceștia vorbise el din timp. Trecuse pe acasă pe la ei. Le amintise de întrecerea patriotică. Le explicase pe larg importanța pe care o are pentru statul nostru achitarea la timp și în întregime a cotelor. Și au fost mulți țărani muncitori din circumscripția lui care au predat la bază, la Budești, cota de porumb sau floarea-soarelui chiar în ziua cînd au terminat culesul.

Cu un lucru nu se împăca însă Ioniceanu. Îi dăduse de gîndit purtarea pe care au avut-o la un moment dat cîțiva țărani muncitori din circumscripția lui. Marin Dumitrache, de pildă, culesese de vreo zece zile porumbul. De ce tărăgăna oare predarea cotelor? Nu mai întîrziase așa în nici un an. Deputatul nu găsea răspuns...

...Era zi de duminică. In sala cea nouă, frumoasă, a căminului cultural, tineretul era adunat pentru bal. Lăutarii cîntau. Vîrstnicii tăifăsuiau pe laviță, în fața căminului ori pe marginile de beton ale podețului. Ioniceanu îl căută din ochi pe Dumitrache și se dădu lîngă el. Aduse întîi vorba de întovărășire. De cîteva luni, comitetul de inițiativă din Stănești, în frunte cu Ilie Ioniceanu și Constantin Gheorghe, lupta pentru înființarea unei întovărășiri. Ghiță Dumitrache, mijlocaș, cunoscut ca bun gospodar, și frate-său Marin spuseseră că se înscriu și ei. Astăzi, deputatul află cu mirare că Ghiță dă înapoi. Își potoli supărarea, frînse vorba aspră între buze și o luă cu binișorul. Aduse vorba despre electrificarea comunei, despre căminul cultural, casa de nașteri și despre înfăptuiri de folos obștesc din satul lor.

— La astea toate și la întreținerea spitalelor și armatei, statul cu ce să facă față? Ce zici, frate Ghiță? Iar tu, — după cît se pare — ai uitat să-ți dai cota de porumb.

— Eu dau, frate Ioniceanu, răspunse Dumitrache, nu zic că nu dau. Dar mai aștept nițel...

— Măi, pe voi v-a momit cineva, începu Ioniceanu. Altminteri nu se lovește! Pînă ieri, da, astăzi, ba întovărășire! Și cu cota de porumb la fel. In alți ani, erai printre fruntași. Acum, ce mai aștepți?

— De ce să ne grăbim? Ca să dăm mai mult? Am aflat că la ăi de dau cotele de porumb acum, le-o ia cu vreo 80 la sută în plus. Cică-i prea umed și de aia ne ia în plus. Eu pe al meu îl las să se usuce bine.

— „Ai aflat". De unde „ai aflat"? Care „cica"? sări ca ars Ioniceanu. Iar încearcă să vă îmbrobodească chiaburii cu scornelile lor! Hai, spune drept. A fost zilele astea pe la tine alde Tudor Lăzărescu? Dumitrache tăcea... Semn că deputatul avusese dreptate.

★

In duminica următoare, la căminul cultural, deputatul a convocat o adunare obștească cu toți sătenii din circumscripția lui. L-au invitat și pe tov. Radu A. Dumitru, secretarul organizației de bază. In această adunare obștească au analizat mersul colectărilor. Oamenii s-au arătat revoltați de minciunile scornite de chiaburi.

— Minte de îngheață apele Lăzărescu ăsta! a spus cu ciudă Petre Gheorghe. Eu am dus cotele de porumb și floarea-soarelui și vă arăt aci, scris negru pe alb. Nu mi s-a luat în plus nici un bob de porumb. Doar 16 la sută am predat diferență pentru că am dat știuleți în loc de boabe. Incolo, nimic!

Au luat și alții cuvîntul. Ghiță Dumitrache și frate-său Marin ascultau înciudați. Le părea rău că se lăsaseră prostiți.

★

...Asta-i pe scurt o parte din povestea convoiului pe care-l însoțeam și eu acuma către baza de recepție Budești. Făceau parte din ele și carele celor doi frați, Ghiță și Marin Dumitrache. Cu acest transport, circumscripția deputatului Ioniceanu își îndeplinea planul de colectare a porumbului în proporție de peste 60 la sută. Dar și celelalte circumscripții din satele comunei Vasilați se mîndreau cu realizări asemănătoare. Cine va cîștiga întrecerea, încă nu se știa. Mai vorbeau oamenii cu aprindere și despre adunarea de constituire a întovărășirii, care urma să aibă loc în acea seară.

... Ghiță Dumitrache se înscrisese cu 3,75 ha. de pămînt, iar Marin, cu 3,12 ha.

GH. JANGOCIU

Vești de la corespondenți

● Cultivarea plantelor tehnice și dezvoltarea ramurilor ajutătoare de producție au adus anul acesta însemnate venituri bănești colectiviștilor din comuna Tiream, raionul Carei. Numai pentru producția de cînepă obținută și predată statului, gospodăria a realizat suma de 365.000 lei.

Vasile Pop

● După ce au vizitat gospodăriile colective din comunele învecinate și au văzut viața îmbelșugată pe care o duc colectiviștii, 17 familii de țărani muncitori din comuna Ramnea, raionul Reșița, au hotărît să înființeze și la ei o gospodărie colectivă. Inaugurarea acestei gospodării a avut loc zilele trecute. Noii colectiviști au strîns laolaltă 81 ha de teren arabil, precum și principalul inventar agricol.

Ca președinte al consiliului de conducere al colectivei, a fost ales țăranul muncitor Petru Balint, unul din cei mai vrednici gospodari din comună.

Vichentie Hamat

● Cooperativa din comuna Jariștea, raionul Focșani, cuprinde 4 centre de achiziție a fructelor și strugurilor. Numai în cîteva zile, cooperativa a achiziționat prin aceste centre peste 40.000 kg de struguri și 37.000 kg de prune. Printre primii din comună care și-au valorificat strugurii prin cooperativă se numără țăranii muncitori Nistor Chiriac, Ghiță Lazăr, Grigore Filip și Ghiță Popa.

Strugurii achiziționați sînt sortați pe soiuri și calități, toate cele patru centre fiind amenajate în acest scop.

Vasile Mușat

Ne vorbesc
FRUNTAȘII RECOLTELOR BOGATE

Cum am obținut o recoltă bogată de sfeclă de zahăr

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Lovrin, regiunea Timișoara, a obținut în acest an o producție medie de 26.000 kg de sfeclă de zahăr la ha, de pe o suprafață de 35 ha. Față de țăranii muncitori cu gospodărie individuală din împrejurimi, noi am realizat un spor de recoltă de 8.000-10.000 kg la ha. Și în anii trecuți, gospodăria noastră a dobîndit recolte mari de sfeclă de zahăr; în medie, producția din ultimii trei ani s-a ridicat la 24.000 kg la ha. Cifrele de mai sus dovedesc că noi am reușit să ne însușim și să aplicăm o asemenea agrotehnică, încît să smulgem pămîntului producții mari și constante.

In ce constă această agrotehnică? Pentru a fi mai lesne de înțeles, am să descriu pe scurt fiecare lucrare pe care am executat-o începînd din vara anului trecut și pînă mai zilele acestea, cînd am terminat recoltatul. Mai întîi trebuie să arăt că încă din timpul recoltării păioaselor, conducerea gospodăriei s-a sfătuit cu inginerii agronomi de la stațiunea I.C.A.R., care se află chiar la noi în comună, în privința alegerii celui mai potrivit teren pentru cultura sfeclei de zahăr. Indrumați de ei, am stabilit că vom pune sfecla pe un loc de pe care tocmai recoltasem griul. Locul era așezat mai pe vale, însă puțin piezis, așa că primăvara n-avea cum să-l băltească apa. Pe măsură ce am recoltat griul, terenul a fost dezmiriștit cu tractoarele S.M.T.-ului Gottlob și apoi, pe la sfîrșitul lunii august, arat la 25 cm adîncime. Pe la sfîrșitul lunii octombrie, peste arătură s-a împrăștiat gunoi de grajd bine putrezit, care a fost îngropat cu cultivatorul la o adîncime de 10-12 cm, adîncime despre care agronomii de la I.C.A.R. ne spuseseră că e cea mai prielnică descompunerii gunoiului. Apoi, întreaga suprafață a fost grăpată ușor.

In primăvară, pe unele locuri arătura a ieșit îndesată, iar pe altele afînată. Pe porțiunile unde arătura era bătătorită a fost nevoie să se execute lucrări de cultivație, în urma cărora s-a trecut cu netezitoarea. In schimb, acolo unde terenul a fost prea afînat, s-a lucrat cu tăvălugul și cu o grapă ușoară.

In preajma însămînțărilor, întreaga cantitate de sămînță a fost pusă la iarovizat într-o cameră încălzită, la o temperatură de 6—7° C. Am făcut mai multe grămezi de 30-40 cm grosime, pe care le-am stropit de cîteva ori la intervale regulate. Apoi, am adunat toate grămezile într-una mai mare, pe care am lăsat-o așa pînă cînd au început să apară colții, cînd am desfăcut-o din nou în grămăjoare mici. Pentru ca sămînța să nu mucegăiască, grămăjoarele au fost lopătate zilnic. Aceasta, timp de 10 zile. De un mare ajutor în executarea lucrărilor de iarovizare ne-au fost îndrumările date de șefa punctului agricol și de tehniciana comunală.

Insămînțarea sfeclei s-a făcut îndată ce am terminat de semănat păioasele de primăvară. Lucrarea a fost executată cu mașinile S.M.T.-ului, la adîncimea corespunzătoare și în rînduri perfect drepte.

O atenție deosebită s-a acordat în gospodăria noastră lucrărilor de îngrijire a sfeclei de zahăr. Astfel, încă înainte de răsărirea plantelor, deoarece prinsese crustă, terenul a fost lucrat cu o grapă ușoară. După răsărire, cînd rîndurile au fost încheiate, iar plantele au avut două frunze adevărate, am făcut buchetatul și răritul. Buchetatul și răritul, ca și cele 4 prașile pe care le-am executat după aceea, s-au făcut cu sapele și prășitorile gospodăriei.

La cules, am obținut producțiile de care am amintit mai sus. A fost și o parcelă de pe care am scos peste 35.000 kg la ha. Pe această parcelă se aplicaseră și îngrășăminte chimice în timpul vegetației, iar lucrările de îngrijire, în special răritul, au fost executate în condiții mai bune.

Pentru viitoarea cultură de sfeclă, noi am pregătit terenul cu aceeași grijă. Și celelalte lucrări le vom face la timpul potrivit și în condițiile cele mai bune, așa cum am procedat și în anii trecuți. O mai mare atenție vom acorda însă aprovizionării cu îngrășăminte minerale, pentru a putea îngrășa suplimentar întreaga cultură de sfeclă de zahăr, deoarece din experiența anului acesta ne-am convins că astfel vom putea spori și mai mult producția la hectar.

IOAN LAMBRET
brigadier de cîmp
la G.A.C. Lovrin,
regiunea Timișoara

Sfatul zootehnistului

Să însilozăm cît mai multe furaje de toamnă

Acum este momentul cînd, atît în gospodăriile agricole socialiste, cît și în sectorul individual, trebuie luate măsuri pentru completarea necesarului de furaje în vederea bunei iernări a animalelor. In acest scop, trebuie valorificate din plin — prin însilozare — în afară de porumbul furajer, o serie de plante de nutreț ce se găsesc pe cîmp, cum sînt cele cultivate în miriști ca porumbul, floarea-soarelui, rapița, varza furajeră, dughia, meiul, facelia, borceagurile, napii; de asemenea, se mai pot însiloza dovleci, borceaguri, frunze și capete de sfeclă, cartofi și morcovi atacați de diferite boli, predispuși la alterare, sfecle, topinamburi etc. Cu mult succes pot fi însilozați cocenii uscați de porumb.

Dăm mai jos cîteva indicații de care trebuie să se țină seama la însilozarea acestor furaje.

DOVLECII se însilozează ușor, cu sau fără semințe, tocați mărunt și totdeauna în amestec cu nutrețuri mai uscate: fînuri de leguminoase, fînuri de graminee, paie tocate, pleavă sau coceni uscați de porumb (în proporție de 20—40 la sută) tocați sau scărmănați. Dovlecii se pot însiloza și cu nutrețuri verzi greu însilozabile, tocate mărunt și ușor fălite.

FRUNZELE ȘI CAPETELE DE SFECLA curățite de pămînt și însilozate dau un nutreț bun și bogat în albumină. Insilozarea lor se face în gropi de pămînt, în silozuri de beton sau în silozuri la suprafața pămîntului (însilozarea aeriană pe platformă). Frunzele tocate bine vor fi puse în grămezi late de 2—4 m, înalte de 2 m și lungi de 4—6 m, acoperite cu pămînt jilav, bătătorit, în grosime de 40—60 cm.

Din cauza conținutului mare de apă și acid oxalic, frunzele și capetele de sfeclă se însilozează împreună cu alte nutrețuri mai uscate, ca pleavă și coceni (în proporție de 10—30 la sută), sau porumb și floarea-soarelui verde.

CARTOFII care din anumite motive nu pot fi folosiți în alimentația oamenilor (înverziți, mici, înghețați, atinși de rîia neagră etc.) se însilozează fierți, fie separat, fie în amestec cu alte nutrețuri, ca otavă de leguminoase, tocătură sau făină de fîn, sfeclă, morcovi, dovleci etc. Insilozarea cartofilor se face în gropi cu fundul și pereții căptușiți cu scînduri sau în construcții din beton, cărămidă ori piatră. Rădăcinoasele și ierburile tocate se adaugă în proporție de 25—30 la sută, iar tocătura de fîn, frunzele sau făina de fîn în proporție de 5—6 la sută. Cartofii trebuie bine amestecați cu celelalte nutrețuri tocate, apoi bătătoriți cu maiul.

Gropile nu se umplu pînă la gură (se lasă un gol de circa 10—15 cm). Pe masa de nutreț se pun scînduri, iar deasupra acestora un strat de lut moale de 10—15 cm grosime, peste care se pune un strat de pămînt la fel de gros, bine bătătorit.

In cazul cînd se însilozează cruzi, cartofii se spală, se toacă mărunt și se amestecă cu sfeclă de zahăr sau furajeră (în proporție de 10 la sută), pentru a se obține un nutreț murat mai gustos.

SFECLELE, TOPINAMBURII ȘI MORCOVII înghețați, predispuși la alterare sau atacați de diferite boli criptogamice, se pot însiloza ușor. Se așază un strat din aceste nutrețuri tocate, apoi un strat de cca 10—15 cm de pleavă, paie sau fînuri mărunt tocate, care să absoarbă umiditatea.

COCENII USCAȚI DE PORUMB se însilozează în amestec cu nutrețuri suculente (sfeclă furajeră, dovleci, tăieței de sfeclă), punîndu-se 2 părți nutrețuri suculente și o parte coceni. Cocenii se mai pot însiloza cu saramură (soluție de sare 2 la sută) sau cu soluție de melasă (1 la sută) și sare (1 la sută), punîndu-se 40—60 kg de soluție pentru o sută de kilograme de coceni.

Pentru a putea fi însilozați, cocenii uscați de porumb vor fi tăiați mărunt sau tocați. După tocare, cocenii, în amestec cu sfeclă furajeră, vor fi îndesați uniform în siloz, pînă la umplerea gropilor. Groapa se consideră umplută și se acoperă atunci cînd cocenii bine îndesați îi depășesc marginile cu 1—1,5 m.

Cu dovleci, cocenii se însilozează după același procedeu, numai că înainte se recoltează semințele dovlecilor. Cînd se însilozează cu saramură, cocenii se stropesc cu soluție de sare de 2 la sută, pe măsură ce ies din mașina de tocat și cad în groapă.

LUCERNA, TRIFOIUL ȘI OTAVELE LOR, ca și borceagurile (afară de cel din ovăz și mazăre), precum și rapița furajeră, sînt plante mai greu de însilozat. Tocate și amestecate în proporție de 1/2—2/3 cu plante ușor însilozabile, ele se pot conserva. Bune rezultate dă și metoda tratării lor cu o soluție de acid formic (5 la sută) sau melasă (1—2 la sută). Se vor folosi cca 4—5 kg dintr-o soluție la o sută kg de masă verde.

Ing. VASILE HERDEA
secția de tehnologia nutrețurilor din Institutul de cercetări zootehnice

Piscicultura
— o ramură aducătoare de venituri pentru gospodăriile colective

Pe întinderea lucie a bălții Strachina coboară încet razele roșietice ale asfințitului. Prima barcă s-a întors. E plină cu pește.

Diverse sînt ramurile de producție pe care pot să le dezvolte colectiviștii spre a-și spori necontenit avutul obștesc și veniturile lor personale. Dezvoltarea acestor ramuri este — bine înțeles — în funcție de condițiile de climă și sol și de așezarea geografică pe care o are fiecare gospodărie colectivă în parte.

Am avut prilejul să vizitez vara aceasta o serie de gospodării agricole colective din cîteva comune situate pe țărmul Mării Negre și de-a lungul Dunării. Și m-am bucurat mult văzînd cum o bună parte din aceste tinere unități socialiste au îmbrățișat, pe lîngă alte ramuri de producție, și pe aceea a pescuitului.

Una din gospodăriile colective în care am poposit este și cea din comuna Suhaia, raionul Zimnicea. Nu departe de sat, se întinde cît cuprinzi cu privirea lacul Suhaia. Este unul din lacurile bogate în pește situate de-a lungul bătrînei Dunări. Colectiviștii de aici au căutat printre cei dintîi să traducă în viață documentele Congresului al II-lea al partidului în care se vorbește despre dezvoltarea pisciculturii în gospodăriile colective. Ei și-au organizat o brigadă piscicolă, în care au fost încadrați colectiviști dintre cei mai pricepuți în ale pescuitului. Faptul că le lipseau sculele necesare organizării pescuitului în stil mare nu i-a împiedicat pe colectiviști să înceapă munca. Au cerut sprijinul întreprinderii piscicole Zimnicea, care le-a pus la îndemînă un năvod, bărci și numeroase scule.

Și munca a pornit cu spor de la început. Rare sînt zilele în care brigada de pescari din Suhaia prinde mai puțin de cincisase sute de kilograme de pește. In cele trei zile, cît am stat pe la colectiva lor, prinseseră aproape 3.000 kg de pește, pentru care gospodăria a primit sume însemnate de bani de la întreprinderea piscicolă.

De altfel, cu o parte din veniturile realizate pînă acum din valorificarea peștelui, colectiviștii de aici sînt hotărîți să-și procure scule de pescuit proprii. Atunci cîștigul lor va fi și mai mare.

O altă „bază" piscicolă a colectiviștilor pe care am vizitat-o este cea de la Strachina, raionul Fetești. In balta Strachina, ce se întinde pe o suprafață de circa 1.200 ha, pescuiesc împreună pescari din 5 gospodării colective situate în comunele din jur. Este vorba de gospodăriile colective din Strachina, Dimieni, Murgeanca, Valea Ciorii și Ograda.

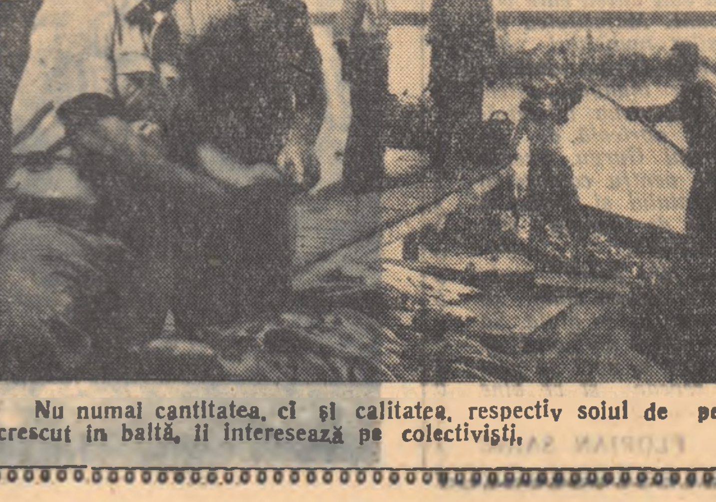
Am stat de vorbă cu pescarii din aceste gospodării și am aflat multe lucruri, care ilustrează hărnicia, spiritul gospodăresc și priceperea cu care se muncește aci. Cu mijloacele proprii ale celor cinci gospodării colective s-au efectuat diferite lucrări importante de amenajare a bălții și s-a procurat utilajul de pescuit. Pescarii dispun azi de 5 bărci, 2 năvoade, 44 de ave pentru crap, 200 de vintire etc. Anul trecut, colectiviștii au populat balta Strachina cu 5.000 kg de puiet de crap selecționat, 14.000 kg de puiet de crap sălbatic, iar în primăvara acestui an, cu încă 2.000 kg de puiet de crap selecționat. In afară de aceasta, ei au mai făcut un gard pescăresc, pentru reținerea peștelui în baltă în timpul scăderii apelor, au despotmolit canalul de alimentare ce leagă balta cu rîul Ialomița și au recoltat stuful din baltă. Eforturile le sînt din plin răsplătite. Numai în intervalul de la 25 august—10 septembrie a.c., colectiviștii pescari au pescuit 73.000 kg de pește, pentru care s-a primit de la stat 365.000 lei.

Realizări frumoase pe linia dezvoltării ramurii piscicole se întîlnesc și în alte gospodării colective: „Maxim Gorchi" din comuna Gh. Lazăr și „Alex. Petöffi" din comuna Slobozia Nouă, amîndouă din raionul Slobozia, regiunea București.

Trebuie însă să arăt că sînt și unele gospodării agricole colective care, deși dispun de iazuri și bălți bune pentru creșterea peștelui, nu se preocupă aproape de loc de această ramură de producție. Printre acestea se numără și gospodăriile colective „Flamura Roșie" din comuna Șoldanu, raionul Oltenița, „Horia, Cloșca și Crișan" din comuna Căzănești, raionul Slobozia, și altele. Aceste gospodării au iazuri care, îngrijite bine și populate cu pește, ar putea aduce importante venituri bănești. Colectiviștii se mărginesc însă doar să adape în ele vitele sau să recolteze stuful și papura.

Este aci și vina organelor de stat și agricole de la raion și comune care n-au îndrumat și sprijinit mai activ conducerile acestor gospodării colective în vederea dezvoltării pisciculturii. Este profund greșită atitudinea de subapreciere a posibilităților pe care aceste gospodării colective și altele asemănătoare le au de a-și mări considerabil veniturile prin crearea și dezvoltarea acestei ramuri de producție. Cu atît mai mult cu cît se știe că piscicultura nu cere prea mari investiții bănești și că în satele respective există pescari pricepuți, care din tată în fiu cunosc această meserie.

I. LUSTUN
de la Institutul agronomic „N. Bălcescu"

Nu numai cantitatea, ci și calitatea, respectiv soiul de pește crescut în baltă, îi interesează pe colectiviști.

STATUTUL-MODEL al cooperativei agricole de producţie

I. Scopuri şi sarcini

Art. 1. — Pentru mărirea continuă a producţiei agricole, care ne asigură îmbunătăţirea nivelului de trai, material şi cultural, noi, ţărani muncitori din satul. . . .
comuna . . . .
raionul . . . .
regiunea . . . .
din R.P.R., ne unim de bunăvoie în cooperativa agricolă de producţie — cu rentă — cu denumirea de,, ..."

Ne organizăm în cooperativa agricolă de producţie cu scopul de a înlătura orice exploatare şi toate neajunsurile gospodăriei individuale fărîmiţate, făcîndu-ne nouă şi familiilor noastre o viaţă îndestulată, prin lucrarea în comun a pămîntului comasat, folosind tractoarele şi maşinile agricole ale S.M.T. şi inventarul agricol şi animalele aduse de noi în cooperativă, pe baza creării şi dezvoltării avutului obştesc, asigurînd astfel pentru noi şi familiile noastre o viaţă îmbelşugată.

Art. 2. — Membrii cooperativei agricole de producţie se obligă:

— să aplice pe terenurile cooperativei regulile agrotehnice înaintate, să facă lucrări de îmbunătăţire a solului (îndiguiri, desecări, irigaţii etc.), să asigure o bună îngrijire şi hrănire a animalelor;

— să îngrijească tractoarele şi maşinile puse la dispoziţie de către stat prin S.M.T., să folosească cît mai bine animalele de muncă, maşinile şi uneltele cooperativei;

— să dezvolte proprietatea obştească, prin: sporirea efectivelor de animale şi păsări, a inventarului agricol, ridicarea de construcţii, plantarea de vii şi livezi, organizarea de ateliere pentru repararea inventarului agricol etc.;

— să muncească organizat, pe bază de plan de producţie, şi să împartă între ei veniturile atît după munca depusă, cît şi după pămîntul adus în cooperativă;

— să îndeplinească toate obligaţiile faţă de statul democrat-popular;

— să respecte toate prevederile statutului — lege de bază — după care se conduce în toată activitatea ei cooperativa agricolă de producţie.

II. Despre pămînt şi celelalte mijloace de producţie

Art. 3. — Cooperativa agricolă de producţie se organizează pe baza pămîntului, proprietate particulară a membrilor ei, adus în cooperativă pentru folosinţa în comun.

Membrii cooperativei agricole de producţie aduc la intrarea în cooperativă întreaga suprafaţă de teren pe care o posedă ei şi membrii familiilor lor, precum şi tot pămîntul obţinut după intrarea în cooperativă, prin moştenire, donaţie sau pe altă cale, în afară de terenul ocupat de casă, construcţii gospodăreşti şi curte, precum şi o suprafaţă de 20—30 ari teren ce li rămîne ca lot personal.

Suprafeţele de pămînt aduse în cooperativa agricolă de producţie se măsoară şi se evaluează după calitate şi categorii de folosinţă, înscriindu-se în conturile personale ale membrilor cooperatori.

Pămîntul adus în cooperativă se comasează în unul sau mai multe trupuri pe care se organizează o rotaţie a culturilor în aşa fel ca să se obţină o producţie cît mai mare.

Art. 4. — Pămîntul adus de membri în cooperativa agricolă de producţie rămîne mai departe proprietatea individuală a membrilor cooperatori. Membrii cooperatori au dreptul să doneze sau să lase moştenire prin testament pămîntul, membrilor familiei lor, precum şi cooperativei. De asemenea, ei au dreptul să lase pămîntul moştenire şi unor persoane din afara cooperativei. În cazul cînd moştenitorul este membru al cooperativei, pămîntul se va trece pe numele lui, acordîndu-i-se drepturile prevăzute în prezentul statut pentru membrii proprietari de terenuri. În cazul cînd moştenitorul nu este membru al cooperativei, el are dreptul să primească, numai după ce cooperativa a strîns recolta, o suprafaţă egală cu a pămîntului moştenit din terenurile necomasate ale cooperativei, iar dacă nu există asemenea terenuri, va primi la marginea perimetrului cooperativei. În cazul cînd moştenitorul nu este membru al cooperativei poate cere adunării generale să-l primească ca membru şi de asemenea el poate să renunţe la terenul moştenit, în favoarea cooperativei agricole de producţie.

Art. 5. — La intrarea în cooperativa agricolă de producţie, membrii vor aduce în patrimoniul cooperativei inventarul viu şi mort pe care-l posedă (animale de muncă şi de producţie, maşini şi unelte agricole, care şi căruţe, inventarul atelierelor de fierărie, rotărie, tîmplărie etc.); seminţele necesare însămînţării terenurilor cu care s-au înscris adusă în cooperativă şi furajele necesare hrănirii pînă la noua recoltă, a animalelor cu care au intrat în cooperativă.

Cooperatorii care în momentul intrării în cooperativă nu dispun de aceste seminţe şi furaje sînt obligaţi a le restitui cooperativei în cel mult un an.

Art. 6. — Adunarea generală stabileşte o contribuţie obligatorie în mărime de 300—1.000 lei pentru fiecare ha de pămînt adus în cooperativă, avînd în vedere valoarea mijloacelor de inventar viu şi mort ce revine la un ha de pămînt din satul respectiv.

Inventarul viu şi mort adus în cooperativă de cooperatori şi membrii familiilor lor se evaluează de către o comisie de 5—7 membri cooperatori, aleasă de adunarea generală şi 2 delegaţi din partea sfatului popular raional. Evaluarea se va face în prezenţa cooperatorului căruia i se evaluează bunurile aduse în cooperativă. Această comisie va stabili de asemenea calitatea pămîntului şi echivalenţa în ha teren arabil a suprafeţelor plantate cu vii şi pomi fructiferi, precum şi a terenurilor amenajate pentru culturi irigate.

Procesele verbale de inventariere şi evaluare se supun spre aprobare adunării generale a cooperativei agricole de producţie.

Din valoarea inventarului viu şi mort adus de cooperatori, se scade contribuţia obligatorie pentru fiecare ha de pămînt adus în cooperativă, iar diferenţa în plus se achită de către cooperativă cooperatorului în termen de cel mult 5 ani.

În cazul cînd valoarea inventarului viu şi mort nu acoperă contribuţia obligatorie stabilită pentru suprafaţa cu care a intrat în cooperativă, cooperatorul va achita diferenţa în bani sau în natură în termen de 3—5 ani.

Valoarea contribuţiei obligatorii la ha se consideră parte socială.

Art. 7. — Fiecărui membru cooperator cu familia sa îi rămîne 20—30 de ari de teren pentru grădină sau livadă, în afară de terenul ocupat de casă, construcţiile gospodăreşti şi curte.

De asemenea are dreptul să-şi reţină şi să aibă în proprietate personală:

a) casa de locuit;

b) construcţiile gospodăreşti necesare pentru adăpostirea animalelor şi a produselor aflate în proprietate personală;

c) inventarul agricol mărunt, necesar pentru lucrarea lotului personal;

d) o vacă sau bivoliţă, 2 capete tineret bovin pînă la doi ani, o scroafă cu purcei, 3 porci, 10 oi şi capre împreună, 20 stupi, un număr nelimitat de păsări şi iepuri de casă.

În raioanele sau comunele în care creşterea animalelor este ocupaţia principală a gospodăriilor, adunarea generală poate hotărî ca în proprietatea personală a cooperatorilor să rămînă pînă la două vaci sau bivoliţe şi 4 capete tineret bovin, pînă la 20 oi şi capre luate la un loc, o scroafă cu purcei, pînă la 5 porci, 20 stupi, un număr nelimitat de păsări şi iepuri de casă.

Raioanele şi comunele de mai sus se vor stabili de către comitetele executive ale sfaturilor populare regionale.

Noilor căsătoriţi şi cooperatorilor care la intrare în cooperativă nu au avut pămînt li se acordă, cu drept de folosinţă, teren pentru casă de locuit şi construcţii gospodăreşti precum şi teren pentru grădină sau livadă în limitele prevăzute de statut.

III. Despre membri

Art. 8. — Primirea membrilor în cooperativa agricolă de producţie se face de către adunarea generală pe bază de cerere scrisă.

Pot deveni membri ai cooperativei ţărani şi alţi oameni ai muncii care nu exploatează muncă străină şi care vor participa la munca în cooperativă, indiferent de sex, naţionalitate, dacă sînt sau nu proprietari de pămînt şi care au împlinit vîrsta de 18 ani.

Cererea de intrare în cooperativă va cuprinde: numele şi prenumele, domiciliul cooperatorului şi al membrilor familiei, averea ce posedă el şi membrii familiei, adeziunea liber consimţită la prevederile prezentului statut. Cererea va fi semnată de toţi membrii familiei care au împlinit vîrsta de 18 ani.

La intrarea în cooperativă, fiecare familie va depune o taxă de înscriere de 25 de lei, care se varsă în fondul indivizibil al cooperativei.

Art. 9. — Fiecare membru al cooperativei are dreptul să ia parte la adunarea generală cu drept de vot; să aleagă şi să fie ales în conducerea cooperativei; să se bucure de toate avantajele oferite de cooperativă şi de cele acordate de stat; să dispună pe deplin de veniturile ce le obţine în cooperativă. Foştii chiaburi nu vor avea dreptul să fie aleşi în organele de conducere ale cooperativei în primii ani de la înscriere.

Comitetul de conducere poate da atelaje membrilor spre întrebuinţare personală, contra plată în condiţiile stabilite de adunarea generală, dar numai în măsura în care aceasta nu stînjeneşte muncile în cooperativă.

Art. 10. — Excluderea unui membru din cooperativa agricolă de producţie poate fi hotărîtă numai de adunarea generală, în prezenţa a cel puţin 2/3 din numărul total al membrilor cooperativei, iar hotărîrea se ia cu majoritatea de voturi a celor prezenţi. În procesul verbal al adunării se va menţiona în mod obligatoriu cîţi membri au fost prezenţi la şedinţă şi numărul celor care au votat pentru excludere.

Cel exclus are dreptul să facă contestaţie la comitetul executiv al sfatului popular raional. Acesta examinează contestaţia în prezenţa preşedintelui cooperativei şi a celui în cauză în termen de 30 zile. În cazul cînd hotărîrea adunării generale nu se încadrează în prevederile statutului model, comitetul executiv al sfatului popular raional va trimite din nou hotărîrea de excludere împreună cu concluziile sale, spre a fi examinate de adunarea generală, pentru a se încadra în prevederile statutare.

Pînă la rezolvarea definitivă a contestaţiei, cel exclus îşi păstrează toate drepturile.

Cel ieşit sau exclus din cooperativă va primi la sfîrşitul anului o suprafaţă de pămînt egală cu cea adusă în cooperativă, drepturile cuvenite după muncă şi pămînt, precum şi partea socială care se achită în bani sau în natură în decurs de 2 ani. Pămîntul se restituie din terenurile necomasate ale celor noi înscrişi, iar în lipsa acestora din terenurile cooperativei la marginea perimetrului.

IV. Organizarea şi retribuirea muncii

Art. 11. — Cooperativa agricolă de producţie îşi organizează întreaga activitate pe bază de plan, aprobat de adunarea generală. Planul de producţie se întocmeşte ţinînd seama de condiţiile specifice fiecărei cooperative în aşa fel încît să asigure îndeplinirea obligaţiilor faţă de stat şi plata muncilor S.M.T., să-şi constituie fondurile statutare şi să aibă cantităţi cît mai mari de produse pentru valorificare, sporirea veniturilor ce se repartizează membrilor pe zile-muncă.

Pentru folosirea maşinilor şi tractoarelor statului, cooperativa încheie contracte de lucrări cu S.M.T., ţinînd seama de folosirea integrală a capacităţii de lucru a mijloacelor proprii ale cooperativei.

Art. 12. — Lucrările în cooperativă se execută în comun, prin munca personală a cooperatorilor.

Munca în cooperativă se organizează pe brigăzi, iar în cadrul acestora pe echipe; fiecărei brigăzi i se dă în primire parcelele de pămînt din cîmpurile asolamentului, inventarul, animalele de muncă sau de producţie şi construcţiile gospodăreşti necesare. Repartizarea cooperatorilor pe brigăzi se face ţinîndu-se seama de priceperea, experienţa şi forţa fizică a fiecăruia.

Pentru anumite munci calificate, cooperativa poate angaja specialişti ca: agronomi, contabili, constructori, conducători de auto-vehicule etc.

Art. 13. — Toate lucrările în cooperativă se execută după sistemul de muncă în acord.

Comitetul de conducere, pe baza normelor recomandate de Ministerul Agriculturii, propune spre aprobarea adunării generale norme de lucru pentru toate muncile şi preţuirea lor în zile-muncă.

Normele de lucru efectuate se preţuiesc în zile-muncă, după categoria de muncă în care se încadrează lucrarea respectivă. Aceste categorii sînt stabilite de Ministerul Agriculturii.

Brigadierul este obligat ca zilnic să ţină evidenţa zilelor-muncă efectuate de fiecare membru, să le treacă în carnetele de muncă ale fiecăruia şi să prezinte săptămînal contabilului situaţia zilelor-muncă ale membrilor din brigada sa. Comitetul de conducere afişează de două ori pe lună situaţia zilelor-muncă efectuate de fiecare membru al cooperativei.

Art. 14. — Fiecare membru capabil de muncă este obligat să efectueze în cursul anului un minim de 80—120 zile-muncă, repartizate pe campanii agricole.

Art. 15. — Pentru depăşirea planului de producţie şi reducerea numărului de zile-muncă faţă de cel stabilit pentru anumite lucrări adunarea generală poate acorda brigăzilor, echipelor, membrilor (inclusiv brigadieri şi şefi de echipă) o retribuţie în plus în produse sau în bani, potrivit criteriilor recomandate de Ministerul Agriculturii.

Art. 16. — Pentru lipsa de grijă faţă de avutul obştesc, lucrări de proastă calitate, încălcarea disciplinei muncii şi alte încălcări ale prevederilor statutului, comitetul de conducere aplică sancţiuni ca: avertisment, amenzi pînă la 5 zile-muncă, refacerea fără plată a lucrărilor prost executate, trecerea la o muncă de mai mică răspundere. În cazul cînd abaterile sînt grave, comitetul de conducere poate propune adunării generale excluderea din cooperativă a celor în cauză.

Art. 17. — Femeile gravide vor fi eliberate de la muncă o lună înainte şi o lună după naştere, acordîndu-li-se pe acest interval de timp jumătate din cîştigul mediu realizat în ultimele 12 luni. În cazul că au o vechime mai mică de 1 an, cîştigul mediu pe timpul de cînd este membru în cooperativă.

V. Despre repartizarea veniturilor

Art. 18. — Toate veniturile în natură se repartizează după cum urmează:

a) se achită mai întîi obligaţiile cooperativei faţă de stat (cote obligatorii, împrumuturi de seminţe sau furaje, plata în natură a muncilor executate de S.M.T. şi obligaţiile contractuale);

b) se asigură cantitatea de seminţe necesară pentru însămînţări şi furajele pentru hrănirea animalelor cooperativei, pînă la noua recoltă, precum şi o rezervă de seminţe şi furaje de 10—15% faţă de necesarul pe un an;

c) din veniturile în natură şi în bani se creează un fond de pînă la 2% pentru ajutorarea cooperatorilor incapabili de muncă şi care din munca proprie şi a membrilor familiilor lor, sau din veniturile ce le primesc după pămînt, nu-şi pot asigura existenţa (bătrînii, invalizii, bolnavii, orfanii şi familii ale ostaşilor), precum şi pentru întreţinerea creşelor şi grădiniţelor de copii;

d) se reţine 2—5% pentru completarea fondului indivizibil din care se execută construcţii, plantaţii, se cumpără animale, inventar, se execută lucrări de irigaţie, desecări etc. şi se achită împrumuturile pentru investiţii;

e) se repartizează o parte din producţie pentru vînzare în cantităţile stabilite de adunarea generală, ţinînd seama de nevoile băneşti ale cooperativei;

f) toate veniturile în natură rămase se împart între membri, în proporţie de cel puţin 75% după zilele-muncă efectuate şi cel mult 25% după suprafaţă, calitatea şi modul de folosinţă a pămîntului adus în cooperativă.

Art. 19. — Veniturile în bani ale cooperativei se repartizează astfel:

a) se achită obligaţiile faţă de stat ca: impozite, taxe de asigurare, plata în bani pentru muncile S.M.T., împrumuturile băneşti de producţie;

b) se acoperă cheltuielile de producţie ca: cumpărarea de îngrăşăminte chimice, repararea uneltelor, combaterea dăunătorilor, tratamentul animalelor etc.;

c) se acoperă cheltuielile de administraţie ale cooperativei, care nu vor putea fi mai mari de 2% din totalul veniturilor băneşti;

d) se alocă o sumă de bani pentru nevoile social-culturale (şcolarizarea cadrelor, crearea de creşe şi grădiniţe de copii, cluburi, biblioteci etc.);

e) se reţine 3—5% pentru completarea fondului indivizibil din care se execută construcţii, plantaţii, se cumpără animale, inventar, se execută lucrări de irigaţii, desecări etc., se achită împrumuturile de investiţii şi se face plata inventarului viu şi mort adus de cooperator peste contribuţia obligatorie;

f) veniturile în bani rămase se împart între membri în proporţie de cel puţin 75% după zilele-muncă efectuate şi pînă la 25% după suprafaţă, calitatea şi modul de folosinţă a terenului adus în cooperativă.

Art. 20. — În cantităţile de produse şi sumele de bani ce se împart membrilor după pămînt nu se includ veniturile corespunzătoare suprafeţelor de teren date în folosinţă cooperativei de către stat. Aceste venituri se împart numai pe baza zilelor-muncă.

Acei cooperatori care au dreptul la plata după pămînt pierd acest drept în cazul cînd nici unul din membrii capabili de muncă ai familiei lor nu a efectuat minimul de zile-muncă, prevăzute în statut. Aceste venituri se trec în fondul indivizibil al cooperativei. Cooperatorii care, din cauză de boală şi accidente şi acei care sînt chemaţi în armată, nu au putut efectua minimul de zile-muncă, primesc veniturile pentru rentă integral.

Art. 21. — Cooperativa agricolă de producţie îşi desfăşoară întreaga activitate financiară pe baza bugetului de venituri şi cheltuieli aprobat de adunarea generală.

Cooperativa îşi păstrează fondurile băneşti în cont la bancă sau la C.E.C. Ridicarea sumelor se admite numai în urma dispoziţiilor scrise ale comitetului de conducere, care este reprezentat prin preşedinte şi contabil.

Art. 22. — În timpul anului se acordă membrilor avansuri în natură şi în bani, iar împărţirea definitivă a veniturilor se face la sfîrşitul anului.

În fiecare lună sau cel tîrziu trimestrial, comitetul de conducere repartizează cooperatorilor pe bază de zile-muncă un avans în bani în proporţie de 50% din sumele cuvenite pentru munca depusă.

În timpul treieratului se acordă cooperatorilor avansuri în natură (cereale) în proporţie de 15% din cantitatea de cereale predată statului. După achitarea integrală a obligaţiilor către stat şi completarea fondurilor statutare se pot acorda avansuri în natură pînă la 50% din cantitatea cuvenită pentru zile-muncă.

VI. Conducerea cooperativei

Art. 23. — Organul suprem de conducere al cooperativei agricole de producţie este adunarea generală a membrilor cooperatori.

Adunarea generală are următoarele atribuţii:

a) aprobă statutul cooperativei agricole de producţie;

b) stabileşte contribuţia obligatorie a membrilor la ha;

c) alege, pe timp de 2 ani, preşedintele, comitetul de conducere compus din 5—11 membri, precum şi comisia de revizie compusă din 3 membri şi care vor fi confirmaţi de comitetul executiv al sfatului popular raional;

d) aprobă planul anual de producţie, normele de lucru, bugetul de venituri şi cheltuieli, contractele cu S.M.T., contractele de împrumut, de valorificări, asigurări şi altele;

e) aprobă primirea de noi membri;

f) hotărăşte excluderea unor membri din cooperativă;

g) stabileşte funcţiile în aparatul de conducere şi administrativ şi retribuirea acestora;

h) aprobă repartizarea veniturilor în natură şi bani;

i) aprobă în fiecare an cantitatea de produse şi sumele băneşti ce se repartizează cooperatorilor pe bază de zile-muncă, după suprafaţă, calitatea şi modul de folosinţă a terenului adus în cooperativă;

j) aprobă dările de seamă prezentate de comitetul de conducere şi comisia de revizie;

k) aprobă regulamentul de ordine interioară al cooperativei agricole de producţie;

l) rezolvă plîngerile făcute de membrii cooperatori cu privire la activitatea comitetului de conducere.

Adunarea generală a cooperativei se convoacă de cîte ori este nevoie, dar cel puţin o dată pe lună. Ea poate fi convocată de comitetul de conducere la cererea comisiei de revizie, sau a cel puţin 25% din numărul total al membrilor.

Adunarea generală poate lua hotărîri valabile numai în prezenţa a 2/3 din totalul membrilor şi cu majoritatea voturilor celor prezenţi.

Art. 24. — Între două adunări generale activitatea cooperativei este condusă de comitetul de conducere — organ executiv al adunării generale, în faţa căreia răspunde.

Comitetul de conducere are sarcina să organizeze şi să răspundă de aplicarea întocmai a tuturor hotărîrilor adunării generale. Comitetul de conducere este obligat să prezinte lunar raport de activitate, iar trimestrial şi la sfîrşitul anului o dare de seamă asupra întregii activităţi a cooperativei, în faţa adunării generale.

Art. 25 — Preşedintele cooperativei agricole de producţie are sarcina conducerii zilnice a activităţii cooperativei şi exercită un control permanent asupra îndeplinirii hotărîrilor organelor de conducere ale cooperativei. În limitele atribuţiilor sale, preşedintele reprezintă cooperativa în faţa organelor de stat, justiţiei, organizaţiilor economice de stat şi cooperatiste, precum şi faţă de cetăţenii particulari.

Din rîndurile membrilor săi, comitetul de conducere alege un vicepreşedinte, care în lipsa preşedintelui ţine locul acestuia.

Art. 26. — Orice membru ales în organul de conducere al cooperativei agricole de producţie poate fi schimbat de adunarea generală înainte de termenul pentru care a fost ales, dacă se dovedeşte a fi necorespunzător.

Art. 27. — Pentru conducerea brigăzilor şi a fermelor zootehnice, comitetul de conducere numeşte brigadieri şi şefi de fermă, pe timp de 2 ani, care sînt apoi confirmaţi de adunarea generală.

Art. 28. — Pentru ţinerea evidenţei gospodăreşti şi financiare, precum şi a zilelor-muncă efectuate de către membrii cooperativei, comitetul de conducere numeşte un contabil, care este confirmat de adunarea generală. Evidenţa contabilă se organizează după regulile stabilite de Ministerul Agriculturii. Toate actele justificative se semnează de către preşedinte şi contabil.

Art. 29. — Comisia de revizie verifică întreaga activitate gospodărească şi financiară a comitetului de conducere; verifică înregistrarea tuturor veniturilor în bani şi în natură, respectarea regulilor de efectuare a cheltuielilor în bani şi materiale; verifică cum se păstrează avutul obştesc, modul cum se achită cooperativa de obligaţiile faţă de stat şi plata muncilor S.M.T., cum se încasează datoriile faţă de cooperativă şi dacă nu există înstrăinare a avutului obştesc şi a sumelor de bani.

Comisia de revizie verifică în mod amănunţit toate decontările dintre cooperativă şi cooperatori, aplicarea şi respectarea normelor de lucru, ţinerea corectă a evidenţei zilelor-muncă şi dacă se face la timp şi în mod just repartizarea veniturilor cuvenite cooperatorilor.

Comisia de revizie face cîte o revizie generală o dată pe trimestru şi revizii parţiale ori de cîte ori este nevoie. Ea întocmeşte de asemenea un referat asupra dării de seamă anuale a comitetului de conducere, pe care-l prezintă adunării generale. În activitatea sa comisia de revizie se supune numai adunării generale a membrilor cooperativei.

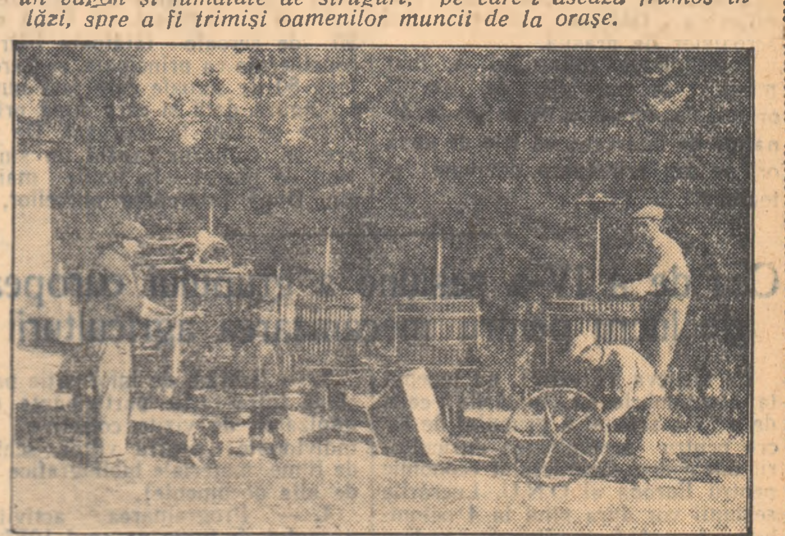
Art. 30. — Statutul de faţă, după aprobarea lui în adunarea generală de constituire, se înregistrează la sfatul popular raional, după care cooperativa de producţie agricolă se consideră legal constituită avînd personalitate juridică.

Prin podgoriile DRĂGĂŞANILOR

Şi aici, ca şi în celelalte podgorii ale ţării, o dată cu venirea toamnei, strugurii s-au copt şi a început culesul. Deocamdată, se culeg struguri pentru masă, urmînd ca în curînd să înceapă şi culesul strugurilor pentru vin. Recolta de struguri este bogată şi ea trebuie strînsă la timp şi fără pierderi. Iată de ce în prezent, întinsele podgorii ale gospodăriei de stat Drăgăşani freamătă din nou de zumzetul muncii.

In prima fotografie: *harnicele muncitoare din brigada I, condusă de brigadierul Constantin Vlăduleasa, culeg zilnic cîte un vagon şi jumătate de struguri, pe care-i aşează frumos în lăzi, spre a fi trimişi oamenilor muncii de la oraşe.*

In fotografia a II-a: *pivnicerul Dumitru Matiţă, împreună cu alţi muncitori, fac ultimele verificări motopreselor şi teascurilor ce vor fi folosite la vinificaţie.*

Extinderea mecanizării în viticultură — o preocupare permanentă în gospodăria noastră

În cadrul gospodăriei agricole de stat Odobeşti, există în prezent o suprafaţă de 861 ha de vie.

Încă din anul 1950, cînd gospodăria nu avea decît 488 ha cu vie, în faţa noastră s-a pus problema mecanizării unor lucrări, astfel ca vinificarea să se poată executa în timp optim, fără pierderi şi în bune condiţii tehnice.

Pe atunci, nu aveam decît o singură pompă de vin cu două pistoane, ce se putea cupla la motor.

Ce era de făcut?

În primul rînd, tov. Ion Cutipov, cel mai priceput mecanic din gospodărie, a fost îndrumat să transforme 4 pompe manuale în pompe mecanice, folosind nişte biele excentrice luate de la o locomobilă reformată. Aceste pompe au fost cuplate la axul de la volantă, opus şaibei motorului şi, după mai multe încercări, am obţinut rezultate bune.

Încurajaţi de succesul obţinut şi în dorinţa de a face o vinificaţie cît mai bună, şi într-un timp cît mai scurt, în 1951, deşi centrele erau înzestrate şi cu autoprese, am hotărît să dăm strugurii şi la zdrobitor. Prin aceasta, măream capacitatea de lucru a autopreselor şi totodată şi ravacul putea fi vinificat separat, ridicînd astfel calitatea vinului. Această lucrare în plus necesita însă un mare volum de muncă manuală. De aceea, am cuplat şi zdrobitoarele la motorul presei. Anume, la centrul nr. 5 s-a introdus o transmisie cuplată cu axul moto-presei, prin înlocuirea şaibei de liber cu o şaibă fixă de mărime corespunzătoare. O dată fixat axul transmisiei, s-au cuplat la el zdrobitorul şi încă o pompă mecanizată, cu care urma să se tragă mustul de la lin şi decantare. Cea de a doua pompă, din lipsă de bielă excentrică, s-a făcut după sistemul de bielă simplă cu vilbrochen. Axul vilbrochen şi biela au fost executate în atelierul mecanic al gospodăriei. Astfel, prin mecanizarea vinificaţiei, la centrul nr. 5 s-au putut economisi zilnic cîte 10 z. o. Ulterior, în anii 1952 şi 1953, am făcut astfel de cuplări la încă 3 centre.

Mecanicii noştri au dat apoi o dîrză bătălie, pentru a extinde mecanizarea diferitelor lucrări de vinificare la cît mai multe centre. În 1955, de pildă, la 17 centre de vinificaţie, diferite procese de lucru au fost complet mecanizate, folosindu-se motoare şi prese continui. Prin aceasta, gospodăria noastră a obţinut mari economii, lucrările de vinificaţie s-au efectuat în termeni optimi, iar produsele obţinute au fost de calitate mai bună.

★

Şi în acest an, aplicînd în toate viile metode înaintate de lucru, cu toate condiţiile de climă grele, noi am obţinut o recoltă bogată de struguri. Din evaluările făcute, recolta medie pe întreaga suprafaţă va fi de minimum 8.500 kg. de struguri la hectar. Sarcina de a vinifica la timp o cantitate atît de mare de struguri pune cu atît mai mult în faţa noastră problema extinderii mecanizării. În acest scop, Ministerul Gospodăriilor de Stat ne-a repartizat recent 3 agregate de vinificaţie fabricate în ţara noastră. Fiecare agregat este compus dintr-o presă continuă, fulopompă (agropompă) şi un scurgător. La centrele 1,2 şi 3, unde instalăm aceste agregate, vor lucra şi 4 pompe electrice primite tot în acest an. De asemenea, la secţia 1 va lucra un destrămător electric pentru mărunţitul tescovinei rezultată de la presele continui.

Pentru a pune în funcţiune cele 3 agregate într-un timp foarte scurt (agregatele s-au primit abia la mijlocul lunii august), brigadierii şi mecanicii noştri nu şi-au precupeţit eforturile. Ei au lucrat nu numai la instalarea maşinilor, ci şi alături de dulgheri şi zidari la mărirea sălilor de vinificaţie.

Am avut însă de învins o mare dificultate şi anume asigurarea curentului electric, deoarece agregatele ne-au sosit fără generatoare de curent.

Analizînd posibilităţile proprii, am adus de la o veche uzină a gospodăriei 2 motoare de cîte 50 H.P. (pentru 2 centre), iar pentru cel de al treilea agregat aflat la secţia a 3-a, care a fost electrificată în acest an, se va folosi curentul de la instalaţia de lumină. Mai trebuie să adăugăm că preocupările noastre pentru extinderea mecanizării nu s-au limitat numai la lucrările de vinificaţie. Noi am reuşit să transformăm şi 4 pluguri obişnuite de vie în pluguri pentru administrat îngrăşăminte chimice; în curînd, vom transforma alte patru. De asemenea, am construit o pompă carosabilă cu presiune continuă, cu care putem stropi zilnic cîte 4 hectare de vie în bune condiţii, făcînd o mare economie de braţe de muncă. Tot în acest an, am executat cel de al 5-lea stropit pe 300 de hectare cu avionul, obţinînd rezultate cît se poate de bune, atît în ce priveşte uniformitatea stropirii şi viteza de lucru, cît şi economia de substanţe chimice (în loc de 1.200 kg de zeamă bordeleză la hectar, se distribuie numai 250—300 kg). Începînd din anul viitor, intenţionăm să executăm toate stropirile cu avionul, cu vermorelele urmînd a se face numai 2 stropiri de corecţie. Pe baza experienţei de pînă acum, ne vom strădui să lărgim şi mai mult mecanizarea muncilor de vinificaţie, ca şi celelalte lucrări, astfel încît să putem livra cantităţi tot mai mari de vin de bună calitate şi la un preţ de cost cît mai redus.

Ing. AUREL BLIDARU
agronom şef
la G.A.S. Odobeşti

TIMPUL PROBABIL pentru 3, 4 şi 5 octombrie

Vremea se va menţine caldă, cu cer mai mult senin, exceptînd nord-vestul ţării, unde se va înnoura şi vor cădea ploi însoţite de descărcări electrice.

Vîntul va sufla slab în început şi apoi potrivit, din vest şi sud-vest.

Temperatura va fi în general ridicată. Minimele vor oscila între 2—14 grade, iar maximele, între 18—28 de grade.

DIN EXPERIENȚA AGRICULTURII SOVIETICE

Creșterea porcilor — o importantă sursă de venituri a colhozului

Luînd cuvîntul în cadrul ședinței plenare a Comitetului Central al Partidului Comunist din Ucraina, unde au fost discutate măsurile pentru sporirea producției de carne, N. P. Tkaciov, președintele colhozului „Kalinin", din regiunea Kirovograd, R.S.S. Ucraineană, a spus:

In decurs de nouă luni ale anului agricol actual, colhozul nostru a obținut la fiecare 100 ha de pămînt arabil cîte 45,9 chintale de carne de porc, iar pînă la sfîrșitul anului ne propunem să obținem cel puțin 72 de chintale.

Incă anul acesta, producția de carne de porc va spori de zece ori în comparație cu 1953.

Cum au fost realizate aceste succese?

Colhozul „Kalinin" este o gospodărie mare, cu multe ramuri de producție. El are 3.500 ha de pămînt arabil. Creșterea porcilor este una din principalele lui ramuri de producție. In fiecare an, colhozul pune la îngrășat sute de porci. Pentru a obține un număr cît mai mare de purcei a fost introdusă o planificare strictă a fătărilor, care a permis să se obțină cîte două fătări pe an de la fiecare scroafă de prăsilă. Acest lucru nu este greu de realizat, dacă se organizează bine planificarea fătărilor și montatul scroafelor de prăsilă.

Zootehnistul colhozului a luat măsuri ca scroafele de prăsilă principale, montate în perioada dinainte de înțărcare, să fete de două ori pe an: primăvara devreme și toamna.

— Avantajul acestui lucru este evident, spune Tkaciov. Animalele tinere, provenite din prima fătare, ajung la vîrsta de patru luni înainte de a începe perioada pășunatului. In cursul verii, ele se îngrașă cu nutrețuri verzi, ieftine, iar la sfîrșitul anului sînt vîndute statului. Animalele tinere provenite de la a doua fătare cresc de asemenea în condiții de tabără. Intrînd în iarnă viguroase și rezistente la diferitele boli, ele se îngrașă repede. La începutul anului nou, ele pot fi predate în cadrul colectărilor de carne.

Fătările planificate la anumite date — atît primăvara cît și toamna devreme — au dat rezultate foarte bune. De la două fătări colhozul obține în medie cîte 20 de purcei de la fiecare scroafă fătătoare. A scăzut considerabil mortalitatea animalelor tinere și s-a redus prețul de cost al producției. In afară de aceasta, montatul scroafelor de prăsilă în prima lună după fătare a redus cu două luni termenul obținerii de animale tinere și a permis să se sporească producția anuală de carne de porc cu aproape 20 la sută.

In colhoz a fost introdus și următorul sistem: pentru a mări efectivul pus la îngrășat, pe lîngă cele 90 de scroafe fătătoare bătrîne, considerate ca principale, se întrețin încă 80 de scroafe care fată numai o singură dată și care după prima fătare se pun la îngrășat. De la acestea, colhozul capătă un singur rînd de purcei, în lunile mai-iunie. După înțărcarea purceilor, aceste scroafe tinere se pun și ele la îngrășat.

Ce aduce gospodăriei această practică? In perioada dinaintea fătării, tinerele scroafe-mame continuă să se îngrașe. In decurs de patru luni, ele se îngrașă cu cîte 50-60 kg, pe cînd scroafele principale bătrîne nu mai cresc în greutate. Pentru a crește purceii proveniți de la o scroafă care fată numai o dată, ea trebuie întreținută numai două luni pe cînd scroafa bătrînă — șase luni. Nu întîmplător prețul de cost al unui chintal de greutate vie a purceilor pînă la vîrsta de două luni, obținuți de la scroafele care fată o singură dată este aproape cu 500—600 de ruble mai mic decît al purceilor de la scroafele de prăsilă principale.

Trebuie să se țină seama și de faptul că fătările scroafelor care fată numai o dată au loc în tabăra de vară, ceea ce nu necesită cheltuieli pentru încăperi suplimentare, iar purceii obținuți pot fi hrăniți mai ales cu nutrețuri verzi, care sînt ieftine.

Succesul dezvoltării creșterii porcilor îl asigură o bază furajeră trainică. Problema asigurării furajelor necesare se află în centrul atenției conducerii colhozului și a tuturor brigăzilor complexe, care răspund atît pentru sectorul vegetal, cît și pentru creșterea animalelor. In tot timpul verii, ferma de porci a fost aprovizionată cu nutrețuri verzi, iar pentru iarnă se pregătesc mari cantități de deșeuri, de cereale, rădăcinoase, silozuri și nutrețuri combinate.

Ocupîndu-se în tot cursul anului cu îngrășarea porcilor, membrii colhozului „Kalinin" țin animalele nu în cocine costisitoare, ci în tabere de cîmp mobile. Aceste tabere, amenajate pe tarlalele brigăzilor de cîmp, au permis să se reducă considerabil cheltuielile pentru transportarea nutrețurilor de la cîmp la ferme. Pentru utilarea unei asemenea tabere, calculată pentru 250-300 capete de porci, se cheltuiesc numai 4.000 de ruble, pe cînd pentru transportarea nutrețurilor se cheltuia înainte pe an mult mai mult. Intreținerea porcilor într-o tabără de vară mobilă costă mult mai ieftin decît într-o cocină capitală, situată la mare depărtare de baza furajeră.

Anul acesta, colhozul „Kalinin" speră să obțină din creșterea animalelor un venit de 2.500.000 de ruble, din care 1.900.000 de ruble din creșterea porcilor.

P. SINIȚIN

Cea de a IV-a sesiune a grupului european de lucru pentru mecanizarea agriculturii

La Geneva (Elveția), au început la 1 octombrie a.c. lucrările celei de a IV-a sesiuni a grupului de lucru pentru mecanizarea agriculturii din cadrul Comitetului economic pentru Europa al O.N.U. Lucrările sesiunii vor dura pînă la 4 octombrie, ele avînd următoarea ordine de zi:

1. — Examinarea rapoartelor cu privire la mecanizarea în fermele de vaci de lapte, recoltarea, transportul și cultivarea furajelor verzi în regiunile muntoase și secetoase și problemele generale privind transportul în ferme.

2. — Experiența dobîndită în 1956 privind recoltarea și depozitarea porumbului (boabe).

3. — Schimb de informație pe echipe între țările participante (organizarea de vizite colective sau individuale pentru viitor, schimb de filme, materiale bibliografice sau de alte documente).

4. — Programarea activității grupului de lucru pe anul 1957.

5. — Diverse.

După terminarea lucrărilor, participanții vor întreprinde între 7—12 octombrie, la invitația guvernului englez, o excursie de studiu în Anglia.

Din partea Republicii Populare Romîne, la sesiunea din Geneva participă tov. ing. prof. Gheorghe Cristea.

ȘTIRI AGRICOLE de PESTE HOTARE

● Ziarele din Moscova anunță că pînă la 16 septembrie a.c., colhozurile din U.R.S.S. au îndeplinit planul anual de colectări și achiziție a laptelui în proporție de 101 la sută. In primele 11 luni ale anului agricol, producția globală de lapte din colhozuri și sovhozuri a fost cu 4,2 milioane de tone, adică cu 38 la sută, mai mare decît în aceeași perioadă a anului trecut.

● Zilele acestea, a sosit în India o delegație a lucrătorilor din agricultura R.P. Chineze. In timpul vizitei lor în India, membrii delegației vor vizita o serie de mari instituții de cercetări științifice și instituții de învățămînt din domeniul agriculturii.

● După statisticile oficiale, în ultimii 4 ani, veniturile micilor fermieri din S.U.A. au scăzut cu aproape 25 la sută. Zilele acestea, soțiile fermierilor din Long Island și ale producătorilor de cartofi din statele americane New Jersey, Rhode Island și Pennsylvania au organizat o mare demonstrație de protest în fața Ministerului Agriculturii din Washington, cerînd o mai justă fixare a prețurilor agricole.

● Marele taifun din Japonia a făcut ravagii pe întreg cuprinsul țării. După datele provizorii publicate pînă în prezent, furtuna a provocat inundarea unei suprafețe agricole de 11.000 ha, a avariat 32.000 de case și a provocat 11.670 de victime omenești.

● In Republica Cehoslovacă se află în prezent o delegație agricolă iugoslavă condusă de D. Mutasevici, secretar pentru problemele economiei forestiere și agricole din R.P.F. Iugoslavia. La 27 septembrie, delegația a vizitat expoziția de mașini agricole cehoslovace din orașul Brno. Intre delegația iugoslavă și organizațiile comerțului exterior cehoslovac s-a stabilit o înțelegere cu privire la livrarea către Iugoslavia a 2600 de tractoare cehoslovace de marca „Zetor-Super" pînă la sfîrșitul anului 1957.

● Comisia centrală pentru problemele irigației și a energeticii din India a elaborat un plan pentru dezvoltarea căilor interioare de navigație. Planul prevede între altele crearea unei rețele de canale, care vor lega cele mai mari rîuri din statele indiene Orissa, Andhra și Madras.

Condiții cît mai bune pentru desfășurarea învățămîntului agricol de masă în noul an școlar

(Urmare din pag. a 2-a)

comunei respective, în aceeași comună putînd ființa două sau mai multe cercuri cu caracter diferit: agricol, pomicol, viticol, zootehnic etc. Activitatea practică la aceste cercuri trebuie să se desfășoare pe loturile demonstrative organizate pe ogoarele cursanților.

Este de asemenea indicat să se organizeze, cu sprijinul comisiilor de femei, cercuri de cultură a legumelor, de creștere a păsărilor și a viermilor de mătase.

O mare atenție trebuie dată cercurilor de mecanizatori din S.M.T.-uri și în deosebi cursurilor agrozootehnice de trei ani, în gospodăriile agricole colective. Pentru a se evita formalismul și desfășurarea lor defectuoasă, cursurile de trei ani se vor organiza numai în gospodării colective și în special în acele care dispun de cadre tehnice cu pregătire superioară. Cursanții vor fi recrutați dintre membrii consiliilor de conducere, brigadieri, șefi echipă, colectiviști fruntași, precum și colectiviști care dovedesc interes pentru însușirea agrotehnicii. Organele agricole au datoria să combată înscrierea „din oficiu" la curs a colectiviștilor, fără consimțămîntul lor.

De asemenea trebuie să înceteze practica ce s-a încetățenit în anii trecuți la unele cursuri de a se face mobilizarea elevilor numai de către lectori, cînd de fapt această sarcină revine conducerii unităților.

Amenajarea, dotarea cu materialele necesare — și unde e cazul — înființarea caselor-laborator, cît și organizarea cît mai multor loturi demonstrative și cîmpuri experimentale constituie condiții esențiale pentru buna desfășurare a cursurilor de trei ani. Lectorii, împreună cu conducerea caselor-laborator, vor trebui să stabilească dinainte data efectuării fiecărei lucrări practice în funcție de condițiile agroclimatice locale.

Și în ce privește asigurarea materialului didactic la timp s-au luat măsuri pentru evitarea lipsurilor ce s-au făcut simțite anul trecut. Atît pentru lectori, cît și pentru cursanți, editarea și difuzarea cu mare întîrziere a lecțiilor a constituit o piedică dintre cele mai serioase în buna desfășurare a învățămîntului. La aceasta s-a adăugat caracterul necorespunzător al lecțiilor: unele fiind prezentate la un nivel prea înalt față de gradul de pregătire al cursanților, iar altele avînd greșeli și confuzii.

In prezent Ministerul Agriculturii difuzează lecțiile ce urmează să se predea la aceste cursuri. Organele agricole au datoria să asigure ajungerea acestui material în unități într-un timp cît se poate de scurt.

Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, raionale și comunale, organele agricole, conducerile unităților agricole socialiste au datoria să asigure condițiile materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor, ca încăperi, încălzire, lumină, suprafață de teren pentru case-laborator, cîmpuri experimentale și demonstrative, material didactic intuitiv etc. De asemenea, sarcina acestor organe este ca pînă la deschiderea cursurilor să popularizeze prin toate mijloacele diferitele forme de învățămînt agricol, pentru a se înscrie cît mai mulți oameni, să întocmească planul de învățămînt din vreme în funcție de specificul fiecărei unități, iar apoi să mobilizeze cursanții în participarea regulată la lecții.

Nu este îngăduit ca lectorii în timpul desfășurării cursurilor să fie trimiși din localitatea respectivă, deoarece ar dăuna bunului mers al învățămîntului.

Inginerii, tehnicienii agronomi de la punctele agricole, de la secțiile agricole raionale și direcțiile agricole regionale trebuie să considere ca o sarcină permanentă și principală a lor de a sprijini activ organizarea și desfășurarea învățămîntului, de a da tot concursul efectuării practicii pe cîmpurile experimentale și loturile demonstrative.

In acțiunea de alegere și instruire a lectorilor au fost luate de către Ministerul Agriculturii unele măsuri menite să ducă la evitarea greșelilor de anul trecut.

O inițiativă bună, prin a cărei punere în practică s-ar obține fără îndoială rezultate dintre cele mai pozitive, este realizarea unei colaborări pe plan local între secțiunile agricole și organizațiile obștești și de masă, care să conlucreze în vederea ridicării nivelului învățămîntului agrozootehnic de masă.

In felul acesta organele agricole vor putea asigura deschiderea cursurilor luînd toate măsurile pentru recrutarea cursanților, numirea și instruirea lectorilor, asigurarea condițiilor materiale, difuzarea materialului didactic, în așa fel ca la data stabilită noul an școlar în învățămîntul agrozootehnic de masă să poată fi deschis în cele mai bune condiții, iar cursurile să dea rezultatele scontate.

EVENIMENTELE LA ZI

Opinia publică mondială este împotriva recrutării asasinilor SS-iști în noua armată vest-germană

Hotărîrea guvernului vest-german de a reprimi în armată pe membrii fostelor unități naziste SS a produs o adîncă îngrijorare în rîndurile opiniei publice din Occident. Cunoscuta revistă britanică „Economist" scrie că este de rău augur faptul că la Bonn a început să se vorbească de folosirea foștilor conducători S.S. în noul Bundeswehr. După părerea revistei engleze acești naziști nu și-au schimbat mentalitatea și dau și astăzi dovadă de „o aroganță lipsită de căință".

Neliniștea opiniei publice engleze față de un nou Wehrmacht vest-german împînzit cu elemente naziste și echipat cu arme atomice este oglindită și într-un articol de fond al ziarului „Times". „Proporțiile recrutărilor, subliniază ziarul, au fost pînă în prezent neînsemnate în Germania occidentală; singura sursă de recrutări o formează membrii fostelor unități S. S." Ziarul își exprimă teama că la Bonn se proiectează crearea unei armate de soldați de carieră cu toate consecințele ce decurg din aceasta.

De o mare neliniște este cuprinsă de asemenea populația daneză. Răspînditul ziar „Vestkysten", organ al partidului țărănesc din Danemarca, a publicat un articol în care se spune: „Numai la gîndul că inveterații călăi ai lui Hitler ar putea găsi din nou întrebuințare, îți vine să tresari". Ziarul subliniază că o mare parte a populației din Europa vede în SS-iști simbolul celei mai mari nenorociri și al unei profunde degradări umane.

La rîndul său, ziarul conservator danez „Information", dezaprobînd reprimirea în armată a foștilor SS-iști, apreciază ca un fapt îmbucurător că împotriva reabilitării foștilor ofițeri SS-iști „pornesc din înseși rîndurile germanilor proteste energice".

Baze șubrede

Se știe că, după cel de al doilea război mondial, cercurile conducătoare din S.U.A. au creat într-o serie de țări aservite din Europa, Asia, Africa și America latină un mare număr de baze militare. In Japonia, Coreea, Taivan, pe insulele Filipine, în Islanda, Germania occidentală, Franța, Spania, Italia, într-o serie de țări din Africa etc., autoritățile militare americane au construit și mai construiesc aerodroame și porturi militare, cazărmi și poligoane de tragere și investesc în acest scop multe miliarde de dolari.

In multe țări (ca, de exemplu, Ceylon, Cipru etc.), există și baze militare engleze.

Este semnificativ că numărul bazelor militare (care, după unele aprecieri, depășesc cifra de 800) s-a înmulțit rapid după închegarea alianțelor militare agresive, cum sînt Pactul Atlanticului de Nord (N.A.T.O.), Pactul Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.), Pactul de la Bagdad din Orientul Apropiat.

Opinia publică mondială a înțeles de mult caracterul agresiv al pregătirilor militare americane. Mulți oameni de bună credință și-au pus întrebarea: cu ce scop înființează S.U.A. baze militare la 6.000-8.000, ba uneori chiar la 10.000 km. depărtare de teritoriul american?

Bazele militare anglo-americane reprezintă pretutindeni o amenințare pentru independența și libertatea popoarelor. Sub pretextul menținerii bazei lor militare, autoritățile britanice refuză să acorde populației din Cipru dreptul la autodeterminare. In Japonia, pe insulele Filipine, în Germania occidentală, trupele americane se comportă ca niște adevărați ocupanți. Militarii americani care comit crime în Italia, Germania occidentală etc., nu pot fi trași la răspundere de tribunalele acestor țări.

In ultimele luni, guvernele S.U.A., Angliei și Franței sînt foarte alarmate de mișcările populare dintr-o serie de țări pentru desființarea bazelor militare străine. Semnificativ e faptul că unele state au și adoptat în această problemă o poziție hotărîtă.

Islanda, o țară mică din nordul Oceanului Atlantic, cu o populație de numai 160.000 de locuitori, a întreprins lunile trecute o acțiune curajoasă. In luna martie 1956 althingul (parlamentul) islandez a denunțat acordul americano-islandez din 1951, pe baza căruia în țară se află trupe americane. La sfîrșitul lunii iunie, partidele politice care cer desființarea bazei militare americane de la Keflavik au obținut victoria în alegeri. Noul guvern islandez a repetat într-o formă mai hotărîtă cererea de evacuare a trupelor americane. Guvernul S.U.A. prin intermediul organizației Pactului Atlanticului de Nord, caută să exercite presiuni asupra guvernului islandei, pentru a-l sili să revină asupra hotărîrii luate. Guvernul islandez luptă consecvent pentru a pune capăt ocupației străine.

Guvernul S.U.A. are toate motivele să fie îngrijorat de acțiunea curajoasă a poporului islandez. Exemplul Islandei a stîrnit un puternic ecou în Franța, Belgia, Germania occidentală și în alte țări din Europa.

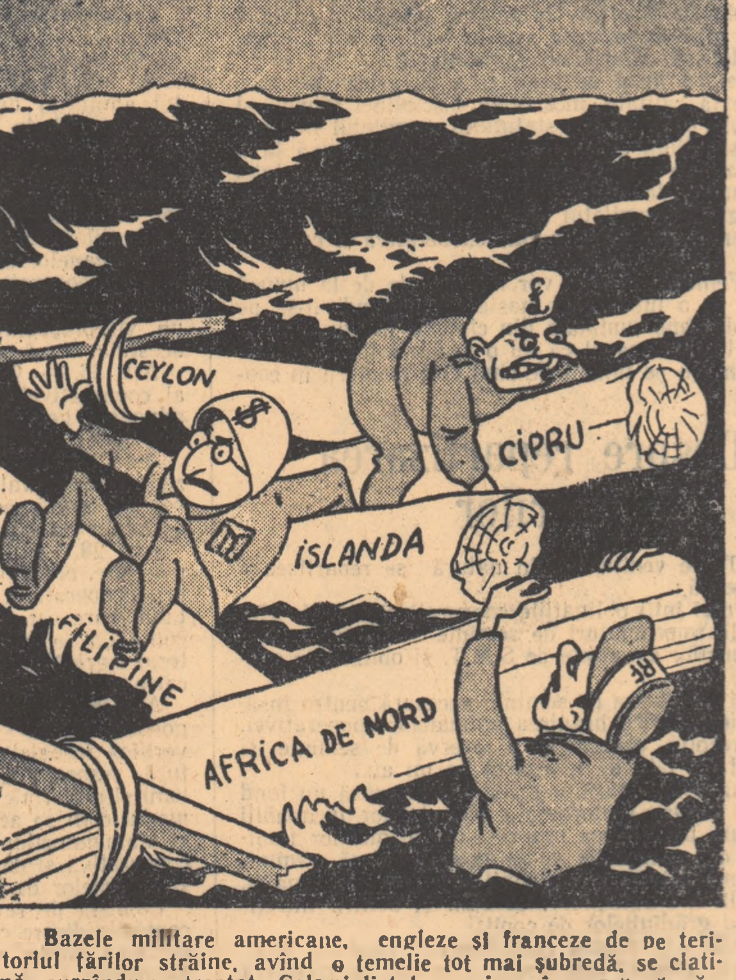
Pe insulele Filipine (așezate în Extremul Orient, în regiunea Oceanului Pacific), parlamentul și guvernul au cerut în mod oficial ca bazele militare americane să nu fie menținute pe timp de 99 de ani, așa cum prevăd tratatele anterioare. După ultimele informații, tratativele între guvernele S.U.A. și Filipinelor au fost întrerupte, deoarece nu s-a ajuns la un acord.

Un mare interes a stîrnit și poziția hotărîtă a poporului din Ceylon. La alegerile parlamentare care s-au desfășurat de curînd, au învins partidele care luptă pentru deplina independență a țării. La cererea noului guvern din Ceylon, în frunte cu S. Bandaranaike, guvernul englez a fost nevoit să înceapă tratative pentru transferarea bazelor militare britanice de pe teritoriul Ceylonului.

Pentru independență și lichidarea bazelor militare străine se pronunță și popoarele Africii. In Algeria, se extinde lupta forțelor patriotice împotriva regimului colonial francez. In Maroc, sultanul și guvernul au declarat că nu recunosc tratatele pe baza cărora S.U.A. mențin baze militare pe teritoriul acestei țări. Guvernul Libiei a cerut recent Franței să evacueze într-un termen scurt trupele franceze care se află în regiunea Fezzan.

Lupta popoarelor pentru lichidarea bazelor militare americane, engleze și franceze contribuie la întărirea cauzei păcii și are o mare importanță pentru asigurarea securității popoarelor.

GH. EICHNER

Bazele militare americane, engleze și franceze de pe teritoriul țărilor străine, avînd o temelie tot mai șubredă, se clatină, surpîndu-se treptat. Colonialistul american încearcă să păstreze cu orice preț „punctele sale de sprijin" din Islanda și de pe insulele Filipine. Colegul său englez a pierdut Ceylonul și se ține cu disperare de Cipru. Se pare că nici colonialistul francez nu va mai sta multă vreme în Africa de nord...

DIN AGRICULTURA R. P. ALBANIA

Cei dintîi

In mica noastră țară, Albania, puțini sînt țăranii muncitori care să nu fi auzit despre localitatea Haut Krutje din districtul (raionul) Lushnya. In această comună, la 11 noiembrie 1946 a fost constituită prima cooperativă de producție agricolă.

Țăranii muncitori membri ai cooperativei agricole din Haut Krutje sînt și astăzi mîndri că au fost adevărați pionieri ai agriculturii cooperatiste. Atunci, în anul 1946, constituirea unei cooperative agricole de producție nu era ceva obișnuit și ușor de înfăptuit. Țăranii din această comună, după ce au scăpat de exploatarea și asuprirea beilor și agailor (foști moșieri albanezi), și-au dat seama că de pe peticele lor de pămînt răzlețite și lucrate cu unelte simple nu-și vor putea îmbunătăți traiul așa cum doresc. De aceea, ei au urmat cu încredere cuvîntul partidului.

La început, din această cooperativă făceau parte numai 26 de familii de țărani cu gospodării mici. Alții au șovăit, au stat la o parte, pînă ce s-au convins de succesele noii cooperative. Treptat, însă, numărul membrilor a crescut la 103 familii, iar suprafața cultivată s-a mărit de la 215, la 517 hectare. In ajutorul cooperativei agricole a venit statul, cu mașini și tractoare, credite, semințe selecționate, îngrășăminte chimice, animale de muncă și reproducție, sprijin agrotehnic. Cooperativa are acum asigurată baza furajeră necesară, a mărit efectivul de animale de la 56, la 651 de boi, bivoli și porci.

In trecut, sătenii din Haut Krutje, ca aproape toți țăranii muncitori din Albania, trăiau într-o mizerie de nedescris. Comunele albaneze erau formate înainte de un șir de cocioabe mizerabile, care adăposteau familii întregi. Astăzi, satul Haut Krutje este de nerecunoscut. Colectiviștii (în care se includ aproape toți locuitorii satului) au clădit 84 de case noi, 6 depozite de cărămidă pentru noi construcții, o casă de cultură, un dispensar medical, o cantină și local pentru creșa și grădinița de copii. In comună, nu vezi decît oameni bine hrăniți și îmbrăcați. Intr-un viitor apropiat, comuna va fi electrificată.

Colectiviștii au cunoscut în practică binefacerile mecanizării în agricultură. In prezent, 90 la sută din principalele lucrări agricole din cooperative sînt efectuate cu mașinile S.M.T. Membrii cooperatiști aplică în mare măsură unele metode agrotehnice înaintate, ca însămînțatul griului în cruce, al porumbului în pătrat, folosirea exclusivă a semințel selecționate, încercarea puterii de germinație a semințel de bumbac etc.

Numai astfel se explică de ce cooperativa a obținut în ultimii ani în medie 1.500 kg de griu la hectar, 4.000 de kg porumb la hectar pînă la 2.700 kg de bumbac, recolte mari la plantele furajere. Intr-o măsură asemănătoare a crescut și productivitatea animalelor.

In cei 10 ani de existență, cooperativa a putut să-și creeze un fond indivizibil în valoare de 5.725.358 leki. In fiecare an, au crescut cantitățile de cereale, bumbac, fructe și bani împărțite membrilor pentru zilele-muncă efectuate.

Cooperativa a schimbat mult înfățișarea întregului sat și alta este astăzi viața oamenilor. Cît de grăitor este faptul că țărăncile muncitoare, în trecut asuprite și disprețuite, formează acum o mare forță în cooperativă! Multe colectiviste, ca Zarica Dako și altele, se mîndresc că au fost decorate cu ordine și medalii pentru meritele lor deosebite în muncă.

Colectiviștii din Haut Krutje au primit cu mare interes noile sarcini pe care cel de al treilea Congres al Partidului Muncii le-a stabilit pentru agricultură. Acești pionieri ai cooperației de producție agricolă din R.P. Albania sînt hotărîți să depună toate eforturile pentru a le înfăptui cu succes.

JORGO GOUMENI
șef al secției agrare a ziarului „Bashikimi" - Tirana

Congresul internațional pentru problemele învățămîntului agricol

La Roma s-au încheiat lucrările Congresului internațional pentru problemele învățămîntului agricol, la care au participat aproape 500 de delegați din 40 de țări, printre care și oameni de știință sovietici — profesorul K. A. Ivanovici și profesorul I. C. Garkușa.

In cuvîntarea de deschidere, Gaotani, președintele Conferinței Generale a proprietarilor agricoli italieni, s-a pronunțat pentru extinderea schimbului de experiență între toate țările în domeniul agriculturii. Economistul italian Bandini a prezentat în cadrul congresului un referat cu privire la sistemul de învățămînt în școlile superioare agricole.

Cîteva rețete de conserve

Gogoșari în oțet

Alegem gogoșari proaspeți, sănătoși și întregi. Ii spălăm, — îi ștergem bine și îi înțepăm pe fiecare cu un ac, în 7-8 locuri, astfel încît oțetul să-i poată pătrunde. Ii așezăm apoi într-un borcan, și dacă vrem, punem printre ei buchețele de conopidă, felii de morcovi și, după gust, cîteva foi de dafin ori o crenguță de vișin înfrunzită.

Intre timp, fierbem oțetul, în care am pus cîteva boabe de piper și sare (o lingură rasă la un kilogram). Cînd oțetul s-a răcit, îl turnăm în borcan peste gogoșari. Deasupra punem cîteva foi de țelină și apoi legăm borcanul cu hîrtie pergament sau celofan. Se păstrează într-o încăpere răcoroasă.

Salată de vinete pentru iarnă

Coacem vinetele, le curățăm și le lăsăm pe tocătorul înclinat, să se scurgă de zeamă. Apoi le tocăm bine și le punem în borcane (fără sare). Borcanele se umplu doar pe trei sferturi. Deasupra vinetelor se presară puțin salicilat, apoi se toarnă 1-2-3 linguri de untdelemn. Borcanele se leagă strîns cu celofan sau pergament și se fierb 20-25 de minute, într-un vas cu apă pe fundul căruia am pus paie, ziare ori cîrpe. Lăsăm să se răcească mai întîi apa din vas și apoi scoatem borcanele, pe care le păstrăm la rece.

Este bine să folosim borcane mici, astfel ca salata dintr-un borcan să fie consumată în aceeași zi.

Sfeclă roșie în oțet

Spălăm sfecla și o punem la copt în tavă sau o fierbem. Apoi o curățăm de coajă și o tăiem în felii subțiri, pe care le așezăm în borcane nu prea mari. Turnăm deasupra oțet fiert și răcit, în care am adăugat puțină sare. Legăm borcanele cu hîrtie pergament sau celofan.

Știați că...

...ficatul nu se întărește la gătit dacă îl spălați cu lapte în loc de apă și îl sărați numai la sfîrșit, înainte de a-l servi la masă?

...din coji de nuci verzi se obține o bună vopsea cafenie pentru lînă și țesături de lînă sau din bumbac, iar din foi de ceapă o vopsea bej (cafeniu deschis)?

Cojile de nuci sau foile de ceapă se fierb bine, apoi se strecoară apa colorată și se lasă să se limpezească. Cînd s-a limpezit, o trecem în vasul în care urmează să vopsim obiectul de lînă sau de bumbac. Ii adăugăm oțet și sare (cîte o linguriță de oțet și una de sare la kilogramul de apă) și o punem din nou la fiert. Cînd dă în clocot, introducem lîna, țesătura ori haina pe care o avem de vopsit, după ce mai întîi le-am înmuiat în apă. Lăsăm să fiarbă pînă ce obiectul vopsit prinde nuanța dorită. Luăm apoi vasul de pe foc și-l lăsăm să se răcească. Scoatem apoi obiectul vopsit și îl clătim pînă cînd apa rămîne curată.

SMARANDITA

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat, Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 760.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I.V. Stalin"